

አጽናኛችንን እንወቅ

ጽሑፍ፡- በቲም ፌሎስ

ትርጉም፡- በኃይሉ ልመንህ

እርማት፡- በተዋበች መንግሥቱ

አሳታሚ

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት

1996 ዓ.ም

የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

የፓ.ሣ.ቁጥር 127፣ አዲስ አበባ

ይህ በራሪ ጽሑፍ ከእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የሚገኙትን ጠቃሚ እውነቶች የሚያብራራው እትም አካል ነው። እነዚህ በራሪ ጽሑፎች የመጀመሪያ ቋንቋቸው አማርኛ ያልሆነ ሰዎች እንዲረዱባቸው በቀላል አማርኛ የተጻፉ ናቸው። በግልጽ የእግዚአብሔርን ቃል እውነት መረዳት የማይችሉ አባላት ያሏት ቤተ ክርስቲያን ጠንካራ ልትሆን አትችልም። የእግዚአብሔር ሕዝብ የማይለወጠውን የእግዚአብሔር ዘላለማዊ እውነት መረዳት ይችል ዘንድ መንፈስ ቅዱስ በእነዚህ በራሪ ጽሑፎች እንዲጠቀምባቸው ጸሎታችን ነው። በዚህ ጽሑፍ የበለጠ ተጠቃሚ ለመሆን የተሰጡትን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ማንበብ ይኖርብሃል።

Knowing Our Comforter
 Printed by SIM Press

አጽናኛችንን እንወቅ

ዳዊት እግዚአብሔርን ከመውደዱ የተነሣ በታላቅ ኃይል ሊያገለግለው ፈለገ። አንድ ቀን ሁሉም ወንጌላውያን ክርስቲያኖች የሚሳተፉበት አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን አባል ሆነ። አባላቱ የሐዋርያት ሥራን መጽሐፍ ያጠኑ ነበር። በማጥናት ላይ ሲሉም ከተለያዩ ቤተ እምነቶች በመጡት ሰዎች መካከል የሞቀ ክርስቲያን ተነሣ። አንዳንዶቹ ማንኛውም እውነተኛ ክርስቲያን በውስጡ የሚኖር መንፈስ ቅዱስ አለው አሉ። ሌሎች ደግሞ የለም መንፈስ ቅዱስ የሚመጣው ከብዙ ጸምና ጸሎት በኋላ ነው በማለት የሌሎችን አሳብ ውድቅ አደረጉት። አንዱ በግትርነት ተነሥቶ አንድ ሰው መንፈስ ቅዱስ እንዳለው ማረጋገጫው በልሳናት መናገሩ ነው አለ። ሌላው ደግሞ እኔ በመንፈስ ቅዱስ በምሞላበት ጊዜ መሬት ላይ እወድቃለሁ፤ ወይም መንቀጥቀጥ እጀምራለሁ አለ። ዳዊት ያቀርቡት በነበረው በርካታና የተለያዩ አመለካከቶች ግራ ተጋባ። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ የሚያስተምረው ምንድን ነው? በማለት ማሰብ ጀመረ።

በዛሬይቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ግራ መጋባትን ከሚፈጥሩ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶች መካከል አንዱ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚሰጠው ትምህርት ነው። ጥሩ ክርስቲያኖች የሚባሉት እንኳን ሳይቀሩ በዓይን የሚታዩ ተአምራትን ወይም አስደናቂ ፊውሶችን ወይም እንደ የሰውነት መንቀጥቀጥ እና አእምሮን ስቶ መውደቅ ያሉ የላቁ ትዕይንታዊ የመንፈስ ቅዱስ ማረጋገጫዎችን ለማየት ይፈልጋሉ። እንዲህ የሚሆኑት በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የሚሠራውን የእግዚአብሔርን ታላቅ ኃይል ለማየት በመንገዱ ነው። «ተመልከቱ፤ በእኛ መካከል መንፈስ

ቅዱስ እየሠራ ነው። እኛ የመንፈስ ቅዱስን መነቃቃት እየተለማመድን ነው» ይላሉ። ይህ ሆኖ ሳለ፣ ፍቅር፣ ቅድስና ወይም መጽሐፍ ቅዱስ የመንፈስ ፍሬዎች ብሎ የሚጠራቸው ነገሮች (ገላ. 5:22-23) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙት በጥቂቱ ነው። በውኑ ይህ መንፈሳዊ መነቃቃት ነው፤ ወይስ ለቤተ ክርስቲያን አደገኛ ዓይነት የሆነ ሚዛን የሌለው ትምህርት ነው?

[ማስታወሻ፡- የሐሰት ትምህርቶች በሁለት መልክ ይመጣሉ። አንደኛ፣ አንዳንድ እውነቶች ከአንዳንድ ሐሰቶች ጋር ተደባቀው ይቀርባሉ። (ለምሳሌ፣ «የኢየሱስ ብቻ» ወይም የሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ትምህርት አንድ አምላክ ብቻ ስለሚል (ዘጸ. 6:4) እግዚአብሔር ሥላሴ አይደለም ይላል)። ሁለተኛ፣ በአንድ እውነት ላይ ብቻ በማተኮር ሌሎች እኩል መታየት የሚገባቸውን አስፈላጊ እውነቶች ችላ ማለት። (ለምሳሌ፣ በልሳን በመናገር ላይ በማተኮር ሌሎችን አገልግሎቶች ችላ ማለት።) ሚዛን-አልባ ትምህርት ለቤተ ክርስቲያን አደገኛ ነው። የሚያስደንቁንን ጥቂት ነገሮች ብቻ ሳይሆን፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ የሚያስተምራቸውን ትምህርቶች በሙሉ እንደምናውቅና እንደምናከብር እርግጠኛ መሆን ያስፈልገናል።]

መንፈስ ቅዱስ ዛሬ ምን እንደሚሠራ እንዴት ማወቅ እንችላለን? በምናያቸውና በምንለማቸው አስደናቂ ነገሮች ላይ እምነታችንን እንዳንመሠርት መጠንቀቅ ይገባናል። በዚህ ፈንታ ከመንፈስ ቅዱስ ወይም ከሰይጣን የሆነው የትኛው ተግባር እንደሆነ እንዲገልጽልን ወደ እግዚአብሔር ልንጸልይ ያስፈልጋል። ላሉን ብዙ ጥያቄዎች መልሶች

የምናገኝበት አንድ ቦታ መጽሐፍ ቅዱሳችን ብቻ ነው። የዚህ ጽሑፍ ዓላማ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ምን እንደሚያስተምር በአጭሩ መመርመር ነው።

መንፈስ ቅዱስ ማን ነው?

መንፈስ ቅዱስ የሥላሴ አንዱ አካል መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል። መንፈስ ቅዱስ ሁሉም የእግዚአብሔር ባሕርያት ያሉት ፍጹም እግዚአብሔር ነው። ነገር ግን እርሱ ከእግዚአብሔር አብና ከእግዚአብሔር ወልድ የተለየ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ የሚከተሉትን ነገሮች ያስተምራል፡-

1. መንፈስ ቅዱስ እኛ ስንፈልግ በማብራትና በማጥፋት እንደምንቆጣጠረው የኤሌክትሪክ ጋይል ማንነት የሌለው አይደለም። ይልቅ መንፈስ ቅዱስ ራሱን የቻለ አንድ አካል ነው። ለምሳሌ፣ መንፈስ ቅዱስ አእምሮ አለው (ያስባል)። እርሱ ነገሮችን ማወቅ፣ መመርመር እና ከሚያውቀው በመነሣት ውሳኔ መስጠት ይችላል። መንፈስ ቅዱስ ሰዎችን ማስተማር ይችላል (1ኛ ቆሮ. 2:10-13፤ ሮሜ 8:27)። መንፈስ ቅዱስ ስሜት ስላለው ሊያዝን ወይም ፍቅሩን ሊያሳይ ይችላል (ኤፌ. 4:30፤ ሮሜ 8:26፤ 15:30)። እንዲሁም ፈቃድ ስላለው አንድ ነገር እንዲፈጸም የመወሰንና እንዲሆን የማድረግ ችሎታ አለው። ለምሳሌ፡- ለእያንዳንዱ አማኝ የትኛው የመንፈስ ስጦታ መሰጠት እንዳለበት የሚወስነው ከሥላሴ አካላት አንዱ የሆነው መንፈስ ቅዱስ ነው (1ኛ ቆሮ. 12:7-11)። ስለዚህ፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ እንደምንረዳው መንፈስ ቅዱስ ሕይወት ያለው እንጂ ግዑዝ ጋይል አይደለም።

መንፈስ ቅዱስ ሕያውና የራሱ ማንነት ያለው መሆኑን ብዙዎቻችን የምንስማማበት ቢሆንም፤ አንዳንድ ክርስቲያኖች እንደ ግዑዝ ኃይል የፈቀዱትን ነገር እንዲፈጽም ሊቆጣጠሩት ሲሞክሩ ይታያሉ።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በኢየሱስ ስም በማለታቸው መንፈስ ቅዱስ የሚፈልጉትን እንዲያደርግ ሊያስገድዱት እንደሚችሉ ያስባሉ። ወይም በእጅ መጫን ወይም እፍ በማለት ወደ ሌሎች ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ማስተላለፍ እንደሚችሉ ያስባሉ። እንደዚህ ያለው ተግባር መንፈስ ቅዱስ ማንነት ያለው መሆኑን ብቻ ሳይሆን፤ መለኮት መሆኑንም ጭምር የሚዘነጋ ነው። እኛ ለራሳችን ዓላማዎች ማስፈጸሚያ እንዲውል መንፈስ ቅዱስን ልንቆጣጠረው አንችልም። ከዚህ ይልቅ ራሳችንን ለእርሱ ልናስገዛ ይገባናል።

2. መንፈስ ቅዱስ ሙሉ በሙሉ እግዚአብሔር ነው። «ሰማያዊ አባታችንን እንወቅ» ከሚለው በራሪ ጽሑፍ ላይ የእግዚአብሔርን ባሕርያት መግለጫዎች ይመለከቱ። መንፈስ ቅዱስ «እግዚአብሔር» ተብሏል (1ኛ ቆሮ. 3:16 ከ 2ኛ ቆሮ. 6:16፤ ዮሐዋ. 5:33 ከሐዋ. 5:4 ጋር አወዳድሩ)። መንፈስ ቅዱስ ዘላለማዊ ስለሆነ፤ የዘላለም መንፈስ ተብሎ ተጠርቷል (ዕብ. 9:14)። እርሱ በሁሉ ቦታ ይገኛል [መዝ. (139):7-10]። እርሱ እግዚአብሔር ብቻ ሊሰጥ የሚችለውን ሕይወት ይሰጣል (ሮሜ 8:2፤11)። እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል እንዲጽፉ መርቷቸዋል (2ኛ ጴጥ. 1:21)።

3. መንፈስ ቅዱስ «መንፈስ» ነው። ዋናው ስሙ «ቅዱስ» የሚለውን ቃል መያዙ በእርግጥ መንፈስ ቅዱስ ከሌሎች መናፍስት ሁሉ የተለየ መሆኑን ለማመልከት ነው። እንዲሁም እርሱ «መንፈስ»

ተብሎ ተጠርቷል። ሁለት ዓይነት መናፍስት አሉ። እንደ መላእክትና አጋንንት ያሉ የተፈጠሩ አካላት አሉ። በሌላ በኩል የልተፈጠሩ አካላት ደግሞ አሉ። እግዚአብሔር ብቻውን፤ መንፈስ ቅዱስን ጨምሮ ያልተፈጠረ መንፈስ ነው። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደ አብ ሁሉ የሚታይ አካል የለውም። እኛ ልናየው ወይም ልንዳስሰው አንችልም። እኛ መናፍን የምናውቀው በሰዎች ሕይወት ውስጥ የሚሠራውን ሥራ በማየት ነው (ዮሐ. 3:8)። ሰዎች ከራስ ወዳድነት ወደ አፍቃሪነት (ሰው ወዳድነት) ሲለወጡ በዚያ መንፈስ ቅዱስ መናፍን እናውቃለን። ወይም ሰዎች ለመመስከር ድፍረት ማግኘታቸውን ስንመለከት ወዘተ። . . . (ዮሐዋ. 4:31)፤ በዚህ መንፈስ ቅዱስ መናፍን እናውቃለን። መንፈስ ቅዱስ እርሱ መንፈስ ስለሆነ በየትኛውም ስፍራ በአንድ ጊዜ ይገኛል። እርሱ በሰማይና በምድር ይኖራል። እርሱ በኢትዮጵያና በአሜሪካ እንዲሁም በየትኛውም የዓለም ክፍል ይኖራል። በእኔና በአንተ ልብ ውስጥ በአንድ ጊዜ ይኖራል። በዚህ ምክንያት እያንዳንዳችን በመከራ ውስጥ በምናልፍባቸው ጊዜያት ሁሉ መንፈስ ቅዱስ እኛ ብቻችንን ላለመሆናችን ዋስትናን ይሰጠናል።

4. የሥላሴ አንደኛው አካል እንደ መሆኑ መጠን፤ መንፈስ ቅዱስ በባሕርይ ከእግዚአብሔር አብና ከእግዚአብሔር ወልድ ጋር እኩል ነው፤ ሆኖም ከእነርሱ የተለየ ነው። ኢየሱስ በተጠመቀበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር አብ ከሰማይ ተናገረ። በተመሳሳይ ወቅት ኢየሱስ በወንዙ ውስጥ ቆሞ ነበር። በዚያኑ ሰዓት መንፈስ ቅዱስም በኢየሱስ ላይ ወረደበት (ማቴ. 3:16-17)። ይህ እውነት በሦስት የተለያዩ ስሞች የተጠራ አንድ አምላክ ብቻ ነው ያለው የሚለውን የ«ኢየሱስ ብቻ» (ዮሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን) ትምህርት ውድቅ የሚያደርግ ነው።

እግዚአብሔር አብ ስለ ራሱ እኔ በራሴ ተደስቻለሁ ብሎ ይናገራልን? እግዚአብሔር አብ ራሱ በራሱ ላይ እንደ ርግብ ተመስሎ ይወርዳልን? የለም፤ ይህ ክፍል ስሜት ሊሰጥ የሚችለው ሦስቱ የሥላሴ አካላት አንዳቸው ከሌላቸው የተለዩ ሊሆኑ ብቻ ነው። ጳውሎስ በቡራኬው ላይ መንፈስ ቅዱስን ከእግዚአብሔር አብ እና ከእግዚአብሔር ወልድ ጋር በአንድነት ጠቅሶታል (2ኛ ቆሮ. 13:14)። በሌላ ጸሎት፤ ጳውሎስ ክርስቶስ በልባቸው ይጸና ዘንድ እግዚአብሔር አብ አማኞችን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ጋይልን እንዲያስተላባቸው (እንዲያስታጥቃቸው) ይጸልያል (ኤፌ. 3:14-19)። ጴጥሮስም ሥላሴ በሕይወታችን እንዴት እየሠራ እንዳለ ይጠቅሳል (1ኛ ጴጥ. 1:2)። እግዚአብሔር አንድ እና ሦስት እንደሆነ ባንረዳውም እንኳ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ይህን እውነት በግልጽ እስካስተማረ ድረስ በእምነት ልንቀበለው ይገባል። ሥላሴ የሚባል ነገር የለም በማለት እውነት አስመስለው በሚያስተምሩት ቡድኖች ትምህርት እንዳንሳሳት ልንጠነቀቅ ይገባል።

በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ ከምናገኛቸው አስደናቂ እውነቶች አንዱ መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ልብ ውስጥ መኖሩ ነው። ልባችን የእርሱ ማደሪያ፤ የእርሱ ቤተ መቅደስ ነው (1ኛ ቆሮ. 3:16)። እርሱ በሙሉ ጋይሉና ፍቅሩ በልባችን ውስጥ አለ። ወደ የትኛውም ስፍራ ስትጓዝ፤ (ለምሳሌ፤ ወደ ትምህርት ቤት፤ ወደ ቤት፤ ወደ መሥሪያ ቤት፤ ወይም ወደ እርሻ) እርሱ በልብህ ውስጥ ሆኖ ከአንተ ጋር ነው። እያንዳንዱ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስን የሚያስከብር ሕይወት እንዲኖር መንፈስ ቅዱስ በልቡ ውስጥ አድሮ ያግዘዋል። ነገር ግን እርሱ ጨዋና ትሑት ስለሆነ፤ የፈለገውን ነገር እንድታደርግ

አያስገድድህም። ምርጫውን ለአንተ ይተውልሃል። የዝሙት ኃጢአት ብትፈጽም እንኳ፤ እርሱ ከአንተ ጋር ነው። ወይም ስትዋሽ ወይም ስትሰርቅ፤ እርሱ ከአንተ ጋር አለ። እርሱ አንተ ቅዱስ እንድትሆን ጋይልን ሊያስታጥቅህ ሊፈልግ ነገር ግን አንተ እርሱን ከመስማት ይልቅ ሰይጣንንና ዓለም የምታስተምረውን መስማት (መከተል) ስትመርጥ ምን ያህል እንደሚያዝንብህ አስብ።

የመንፈስ ቅዱስ ዋና ዋና አገልግሎቶች ምንድን ናቸው?

ብዙ ክርስቲያኖች ስለ መንፈስ ቅዱስ በሚያስቡበት ጊዜ፤ በልሳናት ስለ መናገር ስጦታ ወይም ስለ ተአምራዊ ሥራዎች ማለባቸው ነው። መንፈስ ቅዱስ አንዳንድ ክርስቲያኖች በልሳናት እንዲናገሩ ችሎታ ይሰጣቸዋል። አንዳንድ ጊዜም ተአምራትን እንዲሠሩ ያስችላቸዋል። ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስ እነዚህ የመንፈስ ቅዱስ ዋና አገልግሎቶች መሆናቸውን አያሳየንም። ለማንኛውም አንድ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ከመጠን ባለፈ ሁኔታ ትኩረት እንዳንሰጥ መጠንቀቅ ይኖርብናል። እንደዚህ ካደረግን በቡና ውስጥ ጨው በብዛት መጨመር እንደምትወድ ሴት ይመስላል። ሴቲቱ በአንድ ስኒ ቡና ውስጥ በጣም ጥቂት ጨው በመጨመር ፈንታ፤ ብዙ ጨው ትጨምራለች። ጨው መጨመሩ መልካም ቢሆንም፤ መብዛቱ ግን የቡናውን ጣዕም ያበላሽዋል። ስለዚህ እኛም ለመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች ሁሉ ሚዛን ካላበጀን በፍጹም ጤናማ የሆነ መንፈሳዊነት ሊኖረን አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስ በሁሉም የሕይወታችን ገጽታዎች ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ተሳትፎ እንዳለው ያስተምረናል።

1. መንፈስ ቅዱስ ሁሉም ነገር በሚፈጠርበት ጊዜ ተሳትፏል። በዘፍጥ. 1:2 ላይ መንፈስ ቅዱስ በውኃዎች ሁሉ ላይ ሰፍኖ እንደነበር ተገልጿል። ይህም መንፈስ ቅዱስ ሁሉንም ፍጥረት ወደ መኖር እንዲያመጣ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለመፈጸም ዝግጅት ላይ እንደነበረ ያሰጥርጥር የሚያመለክት ነው። መንፈስ ቅዱስ ለሁሉም ሕይወትን በመስጠትና ፍጥረት በምድር ላይ ጸንቶ እንዲቀጥል በማድረግ ተግባርም ላይ ተሳታፊ ነው [መዝ. (104):24-30፤ ኢዮብ 33:4]።

2. በታሪክ ውስጥ እንደምንመለከተው ለሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ይገልጽላቸው የነበረው መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ ይህን ተግባር የፈጸመው በሁለት መንገድ ነው። አንደኛ፣ መንፈስ ቅዱስ ለብዙ ነቢያት ፈቃዱን በመግለጽ ተናግሯል። አንዳንዶቹ ነቢያት መንፈስ ቅዱስ የነገራቸውን በጽሑፍ አላስፈሩም። ነገር ግን ለሌሎች ሰዎች በቃል አስተላልፈዋል [ለምሳሌ፣ በለግም (ዘኁል. 24:1-4)፣ አዛሪያስ (2ኛ ዜና 15:1-2)]። በዘመናት ያሉ ሰዎች ሁሉ ስለ እግዚአብሔርና ስለ ፈቃዱ የሚናገረውን ቅዱስ ቃሉን እንዲያውቁ ይረዳቸው ዘንድ መንፈስ ቅዱስ አንዳንድ ሰዎችን ቃሉን በጽሑፍ እንዲያሰፍሩ አድርጓቸዋል። ይህም ምንም ስሕተት በሌለበትና ለሁልጊዜም በሚያገለግለው ቃል፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገኛል (2ኛ ሳሙ. 23:1-4፤ ሚክ. 3:8፤ ማቴ. 22:43-44፤ ዮሐዋ. 1:16፤ 2ኛ ጢሞ. 3:16፤ 2ኛ ጴጥ. 1:21)።

ሁለተኛ፣ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለልጆቹ መግለጹን ይቀጥላል። ይህም አንዳንዶ በራሕይ ወይም በትንቢት አማካይነት ሊሆን ይችላል። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ይህንን የሚያደርገው፣

በዋናነት የተጻፈውን ቃሉን እንድንረዳና በተግባር እንድናውለው በመርዳት ነው (1ኛ ቆሮ. 2:6-15)። መንፈስ ቅዱስ በግልጽ በቃሉ ውስጥ የተናገረውን የማናነብና በተግባር የማናውለው ከሆነ፣ በሌላ መንገዶች ለምን ይናገራል? የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ስሕተት አልባ መሆኑን መገንዘባችን እጅግ በጣም አስፈላጊ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ወይም የመንፈስ ቅዱስን መልእክቶች ሁላችንም የምንረዳው በከፊል ነው (1ኛ ቆሮ. 13:9-12)። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ በራሕይና በትንቢት አማካይነት የተናገራቸው መልእክቶች ከተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል ጋር እኩል ሥልጣን አላቸው ብለን በጭራሽ ልናስብ አይገባም። ከዚህ ይልቅ ለእኛ ወይም ለሌሎች መንፈስ ቅዱስ ተናግሯል የምንላቸውን መልእክቶች ሚዛን የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል በመጠቀም መገምገም ይገባናል (1ኛ ቆሮ. 14:29፤ 1ኛ ተሰ. 5:20-21)። መንፈስ ቅዱስ ባለማቋረጥ በመጽሐፍ ቅዱስ አማካይነት ይናገረናል። መጽሐፍ ቅዱስን በሙሉ በጥንቃቄ በማናነብበት ጊዜ፣ ድምፁን ለመስማት አለመፈለጋችንን ያሳያል። በዚህም ጓደኞችን ሊነግረን የፈለገውን ላለመስማት በምናሳየው ቸልተኝነት የምናሳዝነውን ያህል፣ መንፈስ ቅዱስንም እናሳዝነዋለን። መንፈስ ቅዱስ በቃሉ አማካይነት የሚነግርህን እያደመጥህ ነው?

3. ብዙ ሰዎች አዲስ ኪዳን የመንፈስ ቅዱስ ዋንኛ አገልግሎት ነው ብሎ የሚነግረን በልሳናት መናገርንና ተአምራት መሥራትን ነው ብለው ይገምታሉ። ነገር ግን ይህ እውነት አይደለም። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ ኢዮብ ስለ መንፈስ ቅዱስ ባስተማረው ዋና ትምህርት ውስጥ በልሳናት ስለመናገርም ሆነ ስለ ተአምራት በምንም መልኩ አልጠቀሰም። ከሚሞትበት ቀን ቀድሞ ባለው ሌሊት አዲስ እጅግ

አስፈላጊ የሆኑ ብዙ እውነቶችን ለደቀ መዛሙርት አስተምሯቸዋል። ከእነዚህም አንዱ እርሱና እግዚአብሔር ለኢየሱስ ተከታዮች ሁሉ ስለሚልኩት መንፈስ ቅዱስ አገልግሎት የሚገልጽ ነበር (ዮሐ. 14:16)። በእነዚህ ቀጣይ ምዕራፎች ውስጥ የሚከተሉትን የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት እውነቶች እናያለን።

ሀ. መንፈስ ቅዱስ «ሌላው አጽናኝ» ነው (ዮሐ. 14:16)። ከሦስት ለሚበልጡ ዓመታት ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በመሆን ያበረታታቸው፣ ያስተምራቸውና በመከራቸውም ይረዳቸው ነበር። አሁን ግን በዚህ ጊዜ ከአባቱ ጋር ለመሆን ወደ ሰማይ መሄጃው ነበር። ኢየሱስ በእርሱ ምትክ መንፈስ ቅዱስን ለተከታዮቹ እንደሚልክላቸው ተናገረ። መንፈስ ቅዱስ በደቀ መዛሙርቱ ውስጥ በእነርሱ አማካይነት፣ ኢየሱስ ከእነርሱ ጋር በነበረበት ጊዜ ያደርግ የነበረውን ሁሉ እንደሚፈጽም ነበር። ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን «አጽናኝ ወይም ረዳት» ብሎታል። ይህ ለመንፈስ ቅዱስ የተሰጠው ስም እንደሚያመለክተው የእርሱ ዋና አገልግሎት ማጽናናት፣ ማበረታታት እና እያንዳንዱን አማኝ መርዳት መሆኑን ነው። ከሁሉ በፊት መንፈስ ቅዱስ በማኞች እግዚአብሔር በሕይወታችን ያለውን ፍላጎት ለምንፈጽምበት መንገድ እንድንኖር ይረዳናል። እርሱ አስቸጋሪ ጊዜያት ሲያጋጥመን ያበረታታናል። መከራዎቻችንን እንድናሸንፍ ይረዳናል፣ በዚያ ወቅት ያስተምረናል፣ እግዚአብሔር የሚፈልገውን እንድናደርግ ጋይልን ያስታጥቀናል።

ለ. መንፈስ ቅዱስ የእውነት መንፈስ ነው (ዮሐ. 14:17)። ከዚህ ስሙ አኳያ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን እውነት በመግለጽ ላይ እንደሚያተኩር ኢየሱስ ይነግረናል። ኢየሱስ ወደ

ሰማይ ማረጉ ስለነበር፣ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን እውነት በማስተማርና ትክክለኛ ውጌና የተሳሳተውን እንዲያውቁ በመርዳት በእነርሱ ውስጥ እንደሚሆን ነበር የተናገረው።

ሐ. መንፈስ ቅዱስ ለሰዎች ስለ ኢየሱስ ይመስክራል (ዮሐ. 15:26፣ 16:13)። ኢየሱስ እንደተናገረው ከሆነ፣ መንፈስ ቅዱስ ለሰዎች የሚናገረው ኢየሱስ ለእርሱ የነገረውን ብቻ ነው። መንፈስ ቅዱስ ስለ ኢየሱስ የተነገሩትን እውነቶች አማኞች እንድንረዳና በሕይወታችን ውስጥ እንዴት ተግባራዊ ሊሆኑ እንደሚችሉ በመግለጽ ይረዳናል። እንዲሁም በሚያስፈልገን ጊዜ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል እንድናስታውስ ይረዳናል። የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት እንደ ባትሪ መብራት ነው። የባትሪ መብራት የተዘጋጀው ብርሃኑን እንድናየው አይደለም። በጨለማ ሌሊት እንኳን ሆነን ወደ መብራቱ በቀጥታ ብንመለከት የምንመለከተው ነገር ሁሉ ይጨልምብናል። ስለዚህም ምንም ነገር ማየት አንችልም። ያ ብርሃን የተሠራው ሌሎችን ነገሮች ግልጥ ለማድረግ ነው። ለምሳሌ፣ የምንሄድበትን መንገድ ለማሳየት፣ በመንገዳችን ላይ ያሉትን እንቅፋቶች እንድናይ ለማድረግ እና ለመሳሰሉት ተግባራት ነው። በተመሳሳይ ሁኔታ ዋናው የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ወደ ራሱ ሳይሆን ሰዎች ወደ ኢየሱስ እንዲመለከቱ ማስቻል ነው። እርሱ፣ እኛ በኢየሱስ እንድናምን፣ ኢየሱስን እንድንከተለው፣ ኢየሱስ የተናገራቸውን ቃላት እንድናዳምጥና እንደ ኢየሱስ እንድናደርግ ይፈልጋል።

መ. መንፈስ ቅዱስ ያላመኑት ሰዎች በኢየሱስ እንዲያምኑ በመውቀስ በመካከላቸው ይሠራል (ዮሐ. 16:8-11)።

4. በኢየሱስ ማመን እንችል ዘንድ በዳንንበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በጥልቀት በሕይወታችን ውስጥ ሠርቷል። እርሱ ስለ ኃጢአታችን በመውቀስና ከኃጢአታችን ነጽተን የእግዚአብሔር ልጆች የምንሆንበት ብቸኛው መንገድ ኢየሱስ መሆኑን በማስተማር በሕይወታችን ሠርቷል። በመንፈስ መታገን ሆነን ስለተወለድን ኃጢአተኝነታችንን ለማየት እንችልም ነበር (ኤፌ. 2:1-3)። በመሆኑም መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ዓይኖቻችንን በመክፈት ወንጌልን ተረድተን እንድናምን በሕይወታችን ይሠራል (ዮሐ. 3:3-8)።

5. ወዲያው እንዳመንን መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ሕይወት ለመኖር ይመጣል። መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ ስለ መኖሩ የሚከተሉትን እውነቶች ከመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ እናንኛለን። አንደኛ፤ እያንዳንዱ አማኝ በውስጡ የሚኖር መንፈስ ቅዱስ እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። አንድ ሰው ኢየሱስን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ ከተቀበለ፤ መንፈስ ቅዱስ እንደ ስጦታ ሆኖ ይሰጠዋል። እያንዳንዱ የእርሱ ደቀ መዝሙር በውስጣቸው የሚኖር መንፈስ ቅዱስ እንደሚሰጣቸው ኢየሱስ ቃል ገብቶላቸዋል (ዮሐ. 14:16-18)። ማንም ሰው መንፈስ ቅዱስ የሌለው ከሆነ፤ የክርስቶስ አካል ያለመሆኑን ጳውሎስ ተናግሯል። በሌላ አባባል ይህ ሰው አልዳነም ማለት ነው (ሮሜ 8:9)። አማኞች በልሳናት ካልተናገሩ በስተቀር መንፈስ ቅዱስ በውስጣቸው የለም በማለት የሚያስተምሩ ክርስቲያኖች ቢኖሩም እንኳ፤ እምነታቸው መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረው ነገር ጋር አብሮ የሚሄድ አይደለም። («አማኝ መቼ ነው መንፈስ ቅዱስን የሚቀበለው?» ከሚል ርእስ ሥር የተቀመጡትን ትንታኔዎች ተመልከት)

ሁለተኛ፤ እኛ መንፈስ ቅዱስን እንድንቀበል አንዳች ነገር ማድረግ እንደሚገባን አዲስ ኪዳን አያስተምርም። መጽሐፍ ቅዱስ ወደ እርሱ ለሚጸልዩ፤ ለሚጸሙ ወይም ልዩ በሆነ መንገድ ለተቀደሱ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ እንደሚሰጥ አይናገርም። (ማስታወሻ፡ በሉቃስ 11:13 ላይ፤ ደቀ መዛሙርቱ የእግዚአብሔር እጅግ ታላቅ በረከት የሆነው መንፈስ ቅዱስ እንዲሰጣቸው እንዲለምኑ ኢየሱስ ያበረታታቸዋል። ይህ ጸሎት በሐዋ. ሥራ 2 ላይ ተከታዮቹ መንፈስ ቅዱስን በተቀበሉበት ጊዜ ምላሽ አግኝተዋል። ስለዚህ ዛሬ መጸለይ ያለብን ጸሎት አይደለም። መጸለይ የሚገባን መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ሳይሆን፤ በመንፈስ ቅዱስ እንድንገምገም፤ መንፈስ ቅዱስ እንዲቆጣጠረንና በውስጣችን ለእግዚአብሔር ክብር የሚያመጣ ነገር እንዲሠራ ነው። እያንዳንዱ አማኝ ባመነበት ቅጽበት መንፈስ ቅዱስ ተሰጥቶታል። የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች እንዳደረጉት ኃጢአት እንኳን በሕይወታችን ውስጥ እያለ፤ 1ኛ ቆሮ. 3:16 እና 6:19-20 እንደሚነግሩን አሁንም «የእግዚአብሔር ቤተ መቅደሶች» ነን። ኃጢአት በምንሠራበት ጊዜ፤ መንፈስ ቅዱስ አይተወንም። ከዚህ ይልቅ ያዝናል (ኤፌ. 4:30)፤ በእኛ የመሥራት ኃይሉም ይገደባል።

መንፈስ ቅዱስ በመጀመሪያ ወደ አማኙ ሕይወት ውስጥ በሚመጣበት ጊዜ ብዙ ነገሮችን ያደርጋል፡-

ሀ. መንፈስ ቅዱስ የአማኙን ኃጢአት አጥቦ ከእግዚአብሔር ጋር የተስተካከለ ግንኙነት እንዲኖረው ያደርጋል (1ኛ ቆሮ. 6:11)። መጽሐፍ ቅዱስ በዚህን ጊዜ ምን እንደሚፈጸም ለመግለጽ የተለያዩ ቃላትን ይጠቀማል። ልክ ሳሙና በልብሰቻችን ላይ ያለውን እድፍ እንደሚያስወግድ፤

መንፈስ ቅዱስ የኃጢአታችንን ቆሻሻ አጥቦ ያስወግዳል (ቲቶ 3:5)። እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ «ይቀድስናል»። የዚህ ቃል ትርጉም «መለየት» ማለት ነው። በዳንንበት ጊዜ፣ እኛ ከዓለም ተለይተናል። የእግዚአብሔር ልጆች ስለምንሆን በዚህ ጊዜ የተለየን እንሆናለን። ጽድቅን እንቀበላለን። ጽድቅ የሚለው ቃል ትርጉሙ በደል የለባችሁም መባል ነው። ጽድቅ ፈራጅ የሆነው እግዚአብሔር ለሠራው ኃጢአት ሁሉ በደለኞች አይደላችሁም ብሎናል። ኢየሱስ በመስቀል ላይ በመሞት የኃጢአታችንን ዋጋ ስለከፈለ፣ ኃጢአታችን ካስከተለው ዘላለማዊ ቅጣት አሁን ሙሉ በሙሉ ነፃ መውጣታችንን ያውጃል። ኃጢአታችን የሆነው ምርጫችን ከአስከተላቸው መዘዞች የተነሣ አሁንም እየተሠቃየን ብንሆንም፣ ዘላለማዊ ቅጣት እንደማንቀበል እግዚአብሔር በቃሉ ነግሮናል (ሮሜ 8:1-2)። ከእነዚህ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች የተነሣ፣ አማች ሊቀደስና ከቅዱሱ እግዚአብሔር ጋር ኅብረት ሊያደርግ ይችላል። ኃጢአት በምንሠራባቸው ጊዜያት ሁሉ ያለን ኅብረት ይበላሻል። ሆኖም ደኅንነታችንን አናጣም። ኃጢአታችንን በምንናዘዝበት ጊዜ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታችን ሁሉ አንጽቶ ዳግም ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት እንዲኖረን ያደርጋል (1ኛ ዮሐ. 1:9)።

ለ. መንፈስ ቅዱስ አዲስ ፍጥረት ያደርገናል፤ እኛ ኢየሱስን ከማመናችን አስቀድሞ ከነበረን አኗኗርና ድርጊት ተለውጠናል (2ኛ ቆሮ. 5:17፤ ገላ. 5:22-26)።

ሐ. መንፈስ ቅዱስ ከሰይጣን ልጅነት ወደ እግዚአብሔር ልጅነት ለውጦናል (ዮሐ. 1:12፤ ሮሜ 8:13-17፤ ገላ. 4:5-7)።

መ. መንፈስ ቅዱስ ማኅተማችንና ዋስትናችን ነው (2ኛ ቆሮ. 1:22፤ ኤፌ. 1:13፤ 4:30)። የገዛነው መጽሐፍ የእኛ ለመሆኑ ማረጋገጫ ይሆን ዘንድ በላይ ላይ ስማችንን እንደምንጽፍበት ሁሉ፣ በውስጣችን የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ በእኛ ላይ እንደ እግዚአብሔር ማኅተም ነው። መንፈስ ቅዱስ እኛ የእግዚአብሔር መሆናችንን ያሳያል። አንድ ላም ለመግዛት ቀብድ ለባለቤቱ ከሰጠን፣ ያ በቅርብ ጊዜ ውስጥ አሟልተን እንደምንከፍል ማረጋገጫ ነው። ይህንን በመሰለ ሁኔታ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን በልባችን ውስጥ ማስቀመጡ ልጆቹ እንደ መሆናችን መጠን አንድ ቀን የእርሱ የክብር ህልውና ወደሚገኝበት ወደ ሰማይ እንደሚወስደን ማረጋገጫ መስጠቱ ነው።

ሠ. መንፈስ ቅዱስ ያጠምቀንና የክርስቶስ አካል ክፍል እንድንሆን ያደርገናል (1ኛ ቆሮ. 12:13)። ጳውሎስ እዚህ ላይ የሚናገረው ብዙ አማኞች ካመኑ በኋላ ስለሚፈጽሙት የውኃ ጥምቀት አይደለም። ከዚህ ይልቅ ጳውሎስ እየነገረን ያለው፣ በኢየሱስ ባመንንበት እና መንፈስ ቅዱስ ወደ ልባችን በመጣበት ጊዜ፣ መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላት አድርጎናል በማለት ነው። ይህ ቤተሰብ «የክርስቶስ አካል» ተብሎም ይጠራል። እዚህ ላይ ጳውሎስ አባል ስለሆነበት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ብቻ መናገሩ አይደለም። ወይም እኛ ስላንበት ቤተ እምነት መናገሩ አይደለም። ከዚህ ይልቅ በየትኛውም ቤተ እምነት የሚገኙት እውነተኛ ክርስቲያኖች አሁን አንድ አካል መሆናቸውን ነው የሚናገረው። ሁሉም አማኞች የእግዚአብሔር ልጆች ከሆኑ፣ እኛም የዚህ ቤተሰብ አባል ነን ማለት ነው። ይህ የአማኞች ኅብረት «የክርስቶስ አካል» ተብሎ ይጠራል። ምክንያቱም ኢየሱስ አገልግሎቱን በዚህ

ምድር ላይ የሚቀጥለው በአማኞች አማካይነት ነው። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ምሪትንና አቅጣጫን ለቤተ ክርስቲያን የሚያሳየው «ራስ» እርሱ ነው (ኤፌ. 4:15፤5:23)። እኛ አሁን የእርሱ እግሮች፣ እጆችና አፍ ነን። በእርሱ ምትክ አማኞችንና የተቀረውን ዓለም እናገለግላለን። እንደ እርሱ እግሮች ወንጌሉን በዓለም ሁሉ ይዘን እንዘራለን። እንደ እርሱ አንደበት ደኅንነትን የሚያመጣውን የእውነትን ቃል እየተናገርን ሰዎችን በእምነታቸው እንዲያድጉ እንገነባለን። ብዙ አማኞች እምነታቸውን በክርስቶስ ላይ ያደረጉ ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የማያገለግሉ መኖራቸው የሚያሳዝን አጋጣሚ ነው። የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አባል ሆነዋል። በየሳምንቱ ለመዘመርና የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ወደ ቤተ ክርስቲያን ይመጣሉ። ነገር ግን እንደ ኢየሱስ አፍ ወይም እጆች ወይም እግሮች ተገቢውን ተግባር አያከናውኑም። መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ከሚኖርባቸው ምክንያቶች አንዱ እኛን በመጠቀም ሌሎችን ለማገልገል ነው። አንተ በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ንቁ ተሳታፊ ነህ? በእርሱ ምትክ ታገለግል ዘንድ ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን ሰጥቶሃል።

ረ. መንፈስ ቅዱስ ለእያንዳንዱ አማኝ ልዩ የመንፈስ ስጦታ ይሰጠዋል (1ኛ ቆሮ. 12:7-11፤27-31፤ ሮሜ 12:6-8፤ 1ኛ ጴጥ. 4:7-11)። አንድ ሰው በሚድንበት ጊዜ እና መንፈስ ቅዱስ በውስጡ ለመኖር ሲመጣ፣ አንድ ወይም ከዚያም በላይ የመንፈስ ስጦታዎችን ወዲያውኑ ይቀበላል። የእነዚህ ስጦታዎች ዓላማ ለግለሰቡ ክብር እና ዝና ለማምጣት አይደለም። ከዚህ ይልቅ፣ ግለሰቡ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚሰጠው አገልግሎት እንዲኖረው ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ አማኞች ሁሉ የተሰጣቸውን መንፈሳዊ ስጦታዎች ቢጠቀሙባቸው፤

ቤተ ክርስቲያን ጤናማ ትሆናለች። ነገር ግን ብዙዎች ክርስቲያኖች ምን የመንፈስ ስጦታ እንዳላቸው የማያውቁ ወይም የማይጠቀሙበት ከሆነ ያች ቤተ ክርስቲያን ሽባ ናት ማለት ይቻላል። ይህም አንድ ሰው አንድ ዓይኑን ወይም እግሩን በአደጋ ከማጣቱ ሁኔታ ጋር ሊመሳሰል ይችላል። ይራመዳል፣ ያያል፣ ነገር ግን ሙሉ እግሮችና ዓይኖች እንዳሉት ሰው የተሟላ አይደለም። ጤናማ ቤተ ክርስቲያን ይኖረን ዘንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉት አባላት ያሏቸውን መንፈሳዊ ስጦታዎች ያውቁ ዘንድ ሊያበረታቷቸው ያስፈልጋል። እንዲሁም እነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሥራ ላይ የሚውሉባቸውን መንገዶች ማመቻቸት ይኖርባቸዋል። ከእነዚህም መካከል የሐዋርያነት ወይም የመጋቢነት ስጦታዎች የመሪነት ስጦታዎች እንደ መሆናቸው መጠን ለአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አቅጣጫ ጠቋሚ ናቸው። ሌሎች ስጦታዎች እንደ መርዳት ስጦታ ያሉት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉና ከቤተ ክርስቲያን ውጭ ያሉ የሰዎችን ችግር ለማቃለል የተሰጡ ናቸው። እንደ ትንቢት መናገርና ማስተማር ያሉ ስጦታዎች ደግሞ እግዚአብሔር በእነዚህ ስጦታዎች አማካይነት የሚናገርበትና ሕዝቡ በእምነት እንዲያድግ የሚረዱ ስጦታዎች ናቸው። ሌሎቹ እንደ ተአምራትና ፈውስ ወይም በልሳናት የመናገር ስጦታዎች ደግሞ በሰዎች ዘንድ እንዲታዩ የተሰጡ ይመስላሉ። ነገር ግን ጳውሎስ፣ እነዚህን አስደናቂ ስጦታዎች ከማስተማርና ከሌሎች ስጦታዎች የሚበልጡ ያለመሆናቸውን በግልጽ አስተምሯል።

የሚያሳዝነው እኛ በምንኖርበት በዚህ ዘመን በእነዚህ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አንጻር ሚዛን አልባነት ይታይብናል። አንደኛ፣ ምክንያቱም

የመንፈስ ቅዱስ ዋና አገልግሎት የመንፈስ ስጦታዎችን መስጠት እንደሆነ አድርገን ስለምናስብ ነው። አዲስ ኪዳን ግን ይህ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ከሌሎች የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች ሁሉ በጣም አስፈላጊው መሆኑን አያስተምረንም። በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሰው አልፎ አልፎ ብቻ ነው። በመንፈሳዊ ስጦታዎች ላይ የተሰጠው ዋና ትምህርት የሚገኘው በ1ኛ ቆሮ.12-14 ነው። ይህም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበሩትን ችግሮች ለመፍታት ጳውሎስ የተጠቀመበት እንጂ፤ የእነዚህ ስጦታዎች ጉዳይ አማኞች ሁሉ ሊያውቁት የሚገባቸው ከሁሉ የሚበልጥ እውነት መሆኑን እስቦ አይደለም። በአዲስ ኪዳን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ስጦታዎችን የመስጠቱ አገልግሎት እምብዛም እጽንኦት ተሰጥቶት ሲቀርብ አይታይም። ሁለተኛው፤ ሚዛን የማንጠብቅበት ምክንያት ከመንፈስ ስጦታዎች ሁሉ በሁለቱ ወይም ሦስቱ ስጦታዎች ላይ ብቻ ስለምናተኩር ነው። እነዚህም በልሳን መናገር፤ ትንቢት መናገር፤ ተአምራትን ማድረግና ፈውስ ናቸው። ነገር ግን እነዚህ አስደናቂ ስጦታዎች ከሌሎች፤ ለምሳሌ፤ ከመሪነት ስጦታዎች የበለጡ አለመሆናቸውን ጳውሎስ በግልጽ ያስተምራል። በርግጥም በልሳናት የመናገርና የተነገረውን የመተርጎም ስጦታዎች ሁልጊዜም የሚቀመጡት ከመንፈሳዊ ስጦታዎች ዝርዝር በስተመጨረሻ ላይ ነው። ይህም የሚያመለክተው እነዚህ ስጦታዎች ከሌሎቹ ያነሰ ጠቃሚነት እንዳላቸው ነው።

ክርስቲያኖች ስለ መንፈስ ቅዱስ ባላቸው ግንዛቤ የሚለያዩባቸው አካባቢዎች

ሀ. አማኝ መንፈስ ቅዱስን የሚቀበለው መቼ ነው?

ኢየሱስ ወደዚህ ምድር መጥቶ ለእኛ ጋጢአት ከመጥቱ ቀደም ብሎ፤ እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር ያለው ግንኙነት አንድ ቀን እንደሚለወጥ ነቢዩ ኢዩሌል ተናግሯል። በዚህ መሠረት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለው ግንኙነት በሚለወጥበት ጊዜ «አዲስ ኪዳን» ወይም አዲስ ስምምነት ይጠበቅ ነበር። በጴጌዎቹ ቀን የኢዩሌል ትንቢት ፍጻሜ ያገኝ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ በኢየሱስ ተከታዮች (በአማኞች) ውስጥ ለመኖር መጣ። ሐዋርያው ጴጥሮስ የኢዩሌልን ትንቢት ጠቅሶ እንደተናገረው፤ በኋለኞቹ ዘመናት እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። «መንፈሴን በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ አፈሰሳለሁ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያልማሉ፤ ጉበዞቻችሁም ራእይ ያያሉ፤ ደግሞም በዚያ ወራት በወንዶችና በሴቶች ባሪያዎች ላይ መንፈሴን አፈሰሳለሁ።» (ኢዩ. 2:28-29፤ ዮሐዋ. 2:17-18)።

መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን ከነበሩት አማኞችና በአዲስ ኪዳን ከምንኖረው አማኞች ጋር በሚያደርገው ግንኙነት መካከል ያለውን ትልቅ ልዩነት መረዳት በጣም ጠቃሚ ነው። ጠለቅ ያለ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እንደሚያሳየው በብሉይ ኪዳን ዘመን መንፈስ ቅዱስ ይመጣ የነበረው በተወሰኑ ሰዎች ላይ ነበር። ይኸውም ችግር በሕዝቡ መካከል በነበረባቸው ጊዜያት የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንዲመሩ በተነሡ ሰዎች ላይ ነበር። ስለሆነም መንፈስ ቅዱስ በሳምሶን፤ በሳኦል እና በዳዊት ላይ እንዲሁም በሌሎች ላይ የመሪነት ተግባር ለማከናወን ሲጀምሩ

እንደወረደባቸው እናነባለን (መሳ. 14:6፤ 19፤ 1ኛ ሳሙ. 11:6፤ 16:13)። እንዲሁም የእግዚአብሔር መንፈስ ግለሰቦች ተልዕኮአቸውን ሲፈጽሙ ወይም በታላቅ ኃጢአት በመውደቃቸው ሳቢያ ተልዕኮአቸውን መፈጸም ሲሳናቸው ሊወሰድባቸው እንደቻለ እናነባለን (መሳ. 16:20፤ 1ኛ ሳሙ. 16:14)። ነገር ግን በአዲስ ኪዳን መንፈስ ቅዱስ በአማኞች ሁሉ ላይ እንደሚመጣ እናያለን። እንዲሁም ኃጢአት ቢኖርባቸውም እንኳን ከእውነተኛ አማኞች ጋር ጸንቶ ቢኖራል። በኃጢአት ምክንያት፤ መንፈስ ቅዱስ ትቶት ለመሄዱ የተጠቀሰ አንድም ሰው በአዲስ ኪዳን የለም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች «አንድ ሰው ኢየሱስን በሚቀበልበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ላይቀበል ይችላል» ብለው ያስተምራሉ። መንፈስ ቅዱስ ሕይወቱ ውስጥ እንዲኖር ከፈለገ አዲሱ አማኝ አንዳች ነገር ማድረግ አለበት ይላሉ። ለመንፈስ ቅዱስ መጸለይ ወይም መጸም ወይም ቅዱስ ለመሆን አንድ ነገር መሥራት ወይም አንድ ሰው እጁን ጭኖ ሊጸልይለት ያስፈልጋል ባይ ኖሩት። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል በዚህ ጉዳይ ላይ የሚያስተምረው ምንድን ነው?

1. የብሉይ ኪዳን ትንቢቶች እንደሚያሳዩት መንፈስ ቅዱስ ወንድ ሴት ሳይል በአማኞች ሁሉ ላይ እንደሚመጣ ነው። መንፈስ ቅዱስ በልዩ መንገድ በተቀደሱት ወይም በጸምና በጸሎት በሚተገ ላይ ብቻ እንደሚመጣ ኢዩኤል አልተናገረም፤ ከዚህ ይልቅ መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች ሁሉ ተሰጥቷል (ኢዩ. 2:28-29)።

2. አዲስ ኪዳንም መንፈስ ቅዱስ በሁሉም እውነተኛ አማኞች ላይ እንደሚመጣ ይናገራል። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ተስፋ በሰጣቸው ጊዜ

መንፈስ ቅዱስ በተወሰኑ ሰዎች ላይ ብቻ መጥቶ በሌሎች ላይ እንደማይመጣ ምንም ፍንጭ አልሰጠም። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ እንደሚቀበሉ ነገሮአቸዋል (ዮሐ. 14:16-17)። እንዲሁም ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታቸው ይመጣ ዘንድ ምንም ኃጢአት እንደሌለባቸው እርግጠኛ እንዲሆኑ አልነገራቸውም። ሐዋርያት አንማኞች መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል መጸለይ እንደሚገባቸው በጭራሽ አላስተማሩም። የእግዚአብሔር ልጆች ከዳኑ በኋላ መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ቅድመ-ሁኔታዎች ቢያስፈልጓቸው ኖሮ፤ ኢየሱስ ምን ማድረግ እንዳለብን በግልጽ ይነግረን ነበር። ሐዋርያት በመስከሩበት ጊዜ ሰዎች ኢየሱስ ክርስቶስን አምነው ከመቀበል ጎን መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ተጨማሪ ቅድመ-ሁኔታ እንደሚያስፈልግ በጭራሽ አልተናገሩም። በሐዋርያት ሥራ 2:38-39 ላይ «ንስሐ ግቡ፤ ኃጢአታችሁም ይሰረይ ዘንድ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ፤ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ትቀበላላችሁ። የተስፋው ቃል ለእናንተና ለልጆቻችሁ ጌታ አምላካችንም ወደ እርሱ ለሚጠራቸው በሩቅ ላሉ ሁሉ ነውና አላቸው።»

3. ጳውሎስ ማንኛውም በመካከላቸው የሚገኝ አማኝ መንፈስ ቅዱስ የሌለው ከሆነ፤ የክርስቶስ ወገን ያለመሆኑን በግልጽ ተናግሯል (ሮሜ 8:9)። በሌላ አባባል ጳውሎስ አንድ ሰው ከዳነ ወይም የክርስቶስ ከሆነ መንፈስ ቅዱስ አለው ማለቱ ነው። መንፈስ ቅዱስ የሌለው ከሆነ ግን፤ የኢየሱስ አይደለምና አልዳነም ማለት ነው።

ስለዚህ ሁሉም እውነተኛ ክርስቲያን በሚድንበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በውስጡ እንደሚኖር አዲስ ኪዳን

በግልጽ ያስተምራል። ነገር ግን በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የሚገኙትና መንፈስ ቅዱስ በተወሰኑ አማኞች ወይም ቡድኖች ላይ ከዳኑ በኋላ መምጣቱን የሚናገሩት ክፍሎችሉ? በዚህ ጽሑፍ በስተመጨረሻ ላይ ስለ እነዚያ ሁኔታዎች እናጠናለን።

ለ. የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ በመሆን፣ በመንፈስ ቅዱስ በመጠመቅና በመንፈስ ቅዱስ በመሞላት መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው?

አንዳንድ ጊዜ ሰዎች የማይስማሙት አንዱን ቃል በተለያየ መንገድ ስለሚረዱት ነው። ለምሳሌ፣ አንድ ሰው ራዕይ የሚለውን ቃል የወደፊት ተስፋዎችን ወይም ሕልሞችን ለማመልከት ይጠቀምበታል። ሌላው ሰው ይህንን ቃል ስንተኛ ስለሚታየን ሕልም ወይም እግዚአብሔር ስለ ሰጠው መልእክት ለማመልከት ይጠቀምበታል። እነዚህ ሁለት ሰዎች ለቃሉ ተመሳሳይ የሆነ ግንዛቤ ከሌላቸው በስተቀር በሚነጋገሩበት ጊዜ ግራ መጋባትና አንዱ ሌላኛውን በተሳሳተ መንገድ መረዳት ይጀምራል። አብዛኛውን ጊዜ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆን ወይም በመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ ወይም በመንፈስ ቅዱስ መሞላት የሚሉትን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ቃላት በምንጠቀምበት ጊዜ ተመሳሳይ የሆነ ችግር ይከሰታል። አንዳችን የሌላውን በአግባቡ መረዳት እንድንችል በምንጋገርበት ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ እነዚህን ቃላት ወይም ሐረጎች በምን መልኩ እንደተጠቀመባቸው እና የመንፈስ ቅዱስን አገልግሎት እንደገለጸ ማወቁ በጣም ጠቃሚ ነው። የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ከመገንዘብ አንጻር ልዩነቶች ካሉን፣ ችግሩ ቃላትን ካለመረዳት የተነሣ አይደለም። ችግሩ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ

እያንዳንዱ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት የሚያስተምረውን ከተረዳንበት መንገድ የተነሣ ነው።

ሰዎች አንዳንድ ጊዜ ግራ የሚጋቡባቸው ሦስት የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች አሉ።

1. የመንፈስ ቅዱስ በሰዎች ውስጥ የማደር አገልግሎት፡- ቀደም ብለን በግልጽ እንዳየነው መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ ይኖራል (ዮሐ. 7:37-39፤ 14:17፤ ሮሜ 8:9፤ 1ኛ ቆሮ. 6:19)። በአዳኛችን በኢየሱስ ላይ መታመን ከምንጀምርበት ጊዜ አንሥቶ በውስጣችን ለመኖር ይመጣል።

2. የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት፡- ይህ መንፈስ ቅዱስ ሁሉንም አዲስ አማኞች ወደ ክርስቶስ አካልነት የሚያስገባበት አገልግሎት ነው። ይህ አገልግሎት አንድ ጊዜ ከተፈጸመ በኋላ የሚደጋገም አይደለም (1ኛ ቆሮ. 12:13)። አዳዲስ ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቅ መጸለይና መጸም ያስፈልጋቸዋል ብለው የሚያስተምሩ ክርስቲያኖች አሉ። እነርሱ እንደሚሉት የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በእነዚህ ሰዎች ላይ መጥቶ በልሳናት እንዲናገሩ ያስችላቸዋል። እነርሱ ይህንን የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ብለው ይጠሩታል። አዲስ ኪዳን ግን ይህን የሚያስተምር አይመስልም።

ሀ. ኢየሱስ ሰዎችን በመንፈስ ቅዱስ እንደሚያጠምቅ መጥምቁ ዮሐንስ ተነበየ (ማር. 1:8)። በዚህ ጊዜ ይህንን ጥምቀት የሚቀበሉት ሰዎች ማድረግ ስለሚገባቸው አንዳች የተለየ ነገር ወይም መንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቀው ጥቂት አማኞችን ብቻ ስለመሆኑ ምንም አልተጠቀሰም። እንዲሁም የዚህ ጥምቀት ማረጋገጫ ሆኖ ስለሚከተለው ነገር ምንም አልጠቀሰም።

ለ. ኢየሱስ ወደ ሰማይ ከመመለሱ (ከማረጉ) አስቀድሞ በቅርቡ በመንፈስ ቅዱስ እንደሚያጠምቃቸው ለሐዋርያት ነግሯቸዋል (ዮሐዋ. 1:4-5)። ይህ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆኑን መጠመቅ በሐዋርያት ሥራ 2 በሁሉም ሐዋርያት ሕይወት ውስጥ ተፈጽሟል። ለስጦታው ምንም ቅድመ-ሁኔታ አላስፈለገም።

ሐ. ጴጥሮስ ለተሰበሰቡት አይሁዳውያን በሰበክበት ወቅት፤ በኢየሱስ ያመኑ ሁሉ መንፈስ ቅዱስን እንደሚቀበሉ ቃል ገብቶላቸዋል። በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቅ የሆነ ነገር ማድረግ እንዳለባቸው አልተናገረም።

መ. በ1ኛ ቆሮ. 12:13 ላይ ደካሞችና ኃጢአተኞች የነበሩትን የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አማኞች «ሁሉም» በመንፈስ ቅዱስ መጠመቃቸውን ተናግሯል።

ሠ. አዲስ ኪዳንን በጥንቃቄ ያጠናን እንደሆነ፤ አማኞች በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቅ ይችሉ ዘንድ እግዚአብሔር ምንም ዓይነት ትእዛዝ ሲሰጥ አናይም። እግዚአብሔር አማኞች አንድ ልዩ በረከትን እንድንቀበል ማድረግ ያለብን ነገር ቢኖር ኖሮ፤ ማድረግ የሚገባንን በትእዛዝ መልክ በሰጠን ነበር። ነገር ግን ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ጋር በተያያዘ ሁኔታ ምንም የተሰጠ ትእዛዝ የለም። በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ከማመን ውጭ የተዘረዘረ ቅድመ-ሁኔታ የለም። ይልቅ፤ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቃቸው እንደ ስጦታ በነፃ መሆኑን ለደቀ መዛሙርቱ ነግሯቸዋል (ዮሐዋ. 1:4-5)።

ስለዚህ፤ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አገልግሎት እምነታችንን በክርስቶስ ላይ ካደረግንበት

ከመጀመሪያው ጊዜ እንሥቶ በእውነተኛ አማኞች ሁሉ ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ የሚሠራው ነገር መሆኑን ማመን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ይመስላል።

እኛ በመንፈስ ቅዱስ በምንጠመቅበት ጊዜ የሚፈጸመው ምንድን ነው? በአዲስ ኪዳን ውስጥ የምናገኛቸው ጥቂት ጥቅሶች ይህን አገልግሎት በግልጽ ያስረዳናል። የተነገረን ግን እንደሚፈጸም ብቻ ነው። (ማስታወሻ፡- ወደ በኋላ ከሐዋርያት ሥራ የምናጠናቸው ክፍሎች የሚገልጹት የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት ብቻ ሳይሆን፤ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ መሆኑን በመንፈስ መሞላትን ጭምር ነው። እነዚህ ክፍሎች በልሳናት መናገር በመንፈስ ቅዱስ በመጠመቅ ሳቢያ የሚከሰት ስለመሆኑ በግልጽ አያሳዩም)። ሐዋርያው ጳውሎስ እኛ በመንፈስ ቅዱስ በምንጠመቅበት ጊዜ ምን ምን እንደሚፈጸም ግልጽ ማብራሪያ ሰጥቷል። «እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል አንድንሆን ተጠምቀናልና።» አለ (1ኛ ቆሮ. 12:13)። እዚህ ላይ ጳውሎስ ማለት የፈለገው በመጀመሪያ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ለመኖር በመጣበት ጊዜ፤ የመጀመሪያ ተግባሩ አዲሱን አማኝ ወደ ክርስቶስ አካል ውስጥ እንዲገባ ማድረግ ወይም ከአማኞች ጋር ኅብረት እንዲኖረው ማድረግ መሆኑን ነው። ጳውሎስ ስለ መንፈስ ቅዱስ የጥምቀት አገልግሎት ሲናገር አማኞች ደኅንነታቸውን ካገኙ በኋላ ነው የሚፈጸመው ብሎ በጭራሽ አልጻፈም። ጳውሎስ የሚናገረው ይህ የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት የተከናወነ መሆኑን ነው። አንዲት ሕፃን በምትወለድበት ጊዜ ወዲያውኑ የዚያ ቤተሰብ አባል ትሆናለች። ከዚህ የተነሣም የቤተሰቡ አባል በመሆኗ የሚገኙትን ጥቅማ ጥቅሞች በሙሉ ማለትም መመገብን፤ መልበስን፤ ወደ ትምህርት ቤት መላክን፤ ወዘተ. . . ከወላጆቿ ታገኛለች። ሕፃኗ እያደገች

ስትሄድ በበኩሏ የቤተሰቧን ፍላጎት ለማሟላት የመሥራት ግዴታ ይኖርባታል። በተመሳሳይ መንገድ በኢየሱስ ባመንንበትና በመንፈስ ቅዱስ ከተጠመቅንበት ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባል ሆነናል። ይህንንም አዲስ ኪዳን የክርስቶስ አካል ብሎ ይጠራዋል። ከዚያም በኋላ፣ የዚህ መንፈሳዊ ቤተሰብ አካል እንደ መሆናችን መጠን፣ የሁሉም ጥቅሞች ተካፋዮች እንሆናለን። ነገር ግን የዚህ ቤተሰብ ፍላጎት እስኪሟላልን ድረስ በአዲሱ ቤተሰባችን ውስጥ የማገልገል ግዴታዎች አሉብን።

(ማስታወሻ፡- አንዳንድ ክርስቲያኖች የመንፈስ ቅዱስን የጥምቀት አገልግሎት ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት አገልግሎት ጋር ያወሳስቡታል። ከዚህም የተነሣ ሌሎች የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የሚሉትን እነርሱ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት አድርገው ይወስዱታል። (ለምሳሌ፣ በሐዋ. 2 ላይ የተመለከተውና ደቀ መዛሙርቱ በልሳናት የተናገሩበት ሁኔታ)።

3. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት መንፈስ ቅዱስ አማኑን ለቅድስና እናናር ኃይል የሚያስታጥቅበትና ለተለየ አገልግሎት አቅም የሚሰጥበት የሚደጋገም ተግባር ነው። አዲስ ኪዳንን በምናጠናበት ጊዜ፣ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት የሚከተሉትን ነገሮች እናያለን።

ሀ. ለአማኞች የተሰጠ ትእዛዝ ነው (ኤፌ. 5:18)። ከመንፈስ ቅዱስ መጠመቅ በተለየ ሁኔታ አማኞች በመንፈስ መሞላት እንዳለብን ትእዛዝ ተሰጥቶናል። ይህ ማለት የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ሊገኝም ሊጠፋም ይችላል ማለት ነው። በሌላ በኩል አማኞች የመንፈስ ቅዱስ ሙላት እንዲኖራቸው አንዳንድ ነገር ማድረግ ይኖርባቸዋል ማለት ነው።

ለ. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የሚደጋገም ልምምድ ነው። ለአንዴና ለሁል ጊዜ የሚሆን ተግባር አይደለም። ለምሳሌ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ሐዋርያት በጳንጠቆስጤ ቀን መንፈስ ቅዱስ በወረደባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው ይለናል (የሐዋ. 2:4)። ጴጥሮስ ለሃይማኖትና ለፖለቲካ መሪዎች በመስከረበት ጊዜ በድጋሚ በመንፈስ ቅዱስ ሲሞላ እናያለን (የሐዋ. 4:8)። አማኞችም የመመስከር ድፍረት እንዲያገኙ በጸለዩ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተዋል (የሐዋ. 4:31)።

ሐ. «በመንፈስ ቅዱስ መሞላት» የሚለውን ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ በአራት የተለያዩ መንገዶች ተጠቅሶ እናገኛለን። አንደኛ፣ ግለሰቦች በሕይወታቸው ዘመን ሁሉ እንዲፈጽሙት እግዚአብሔር ስለሚሰጣቸው ልዩ ጥሪ ያመለክታል [ለምሳሌ፣ መጥምቁ ዮሐንስ (ሉቃ. 1:15-17)፣ ጳውሎስ (የሐዋ. 9:17፣ 22:12-15)]። ሁለተኛ፣ ለመንፈስ ቅዱስ በመታዘዝ ሕይወታቸውን ለሚመሩ አማኞች ይህ ቃል በጥቅም ላይ ውሏል። በዘመናቸው የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ እያፈሩ በቅድስናና በጽድቅ እንዲኖሩ (ኤፌ. 5:18፣ 5:22-23) ያደርጋቸዋል። ሦስተኛ፣ ለመንፈስ ቅዱስ በመታዘዝ የመንፈሳዊ ሰው ምሳሌ ለሆኑ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ መሞላት የሚለው ሐረግ በጥቅም ላይ ውሏል (የሐዋ. 6:3፣5)። አራተኛ፣ ድንገተኛ ችግርን ወይም ያልተለመደ ሁኔታን ለመፍታት መንፈስ ቅዱስ - የሚልከውን ያልተለመደ ኃይል ያመለክታል (የሐዋ. 4:8፣31፣7:55፣13:9)።

በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት ምን ማድረግ አለብን? ምን ማድረግ እንዳለብን በድጋሚ መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰጠን ጥቂት መመሪያዎችን ብቻ ነው። በእግዚአብሔር የተሰጠ ትእዛዝ እንደ መሆኑ መጠን

በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት አንዳች ነገር ማድረግ እንደሚገባን ግልጽ ነው። ሁላችንም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተን በእርሱ ምሪትና ኃይል ሥር እንድንኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑ በጣም ግልጽ ነገር ነው። እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ በማንሞላበት ጊዜ፣ ችግሩ የእግዚአብሔር ሳይሆን የራሳችን መሆኑ በጣም ግልጽ ነው። የእርሱ ፍላጎት እኛ በመንፈስ ቅዱስ መሞላታችን ነው። ስለዚህ ነው በመንፈስ ቅዱስ እንድንሞላ ያዘዘን። የሚከተሉት ነገሮች በመንፈስ ቅዱስ እንድንሞላ ልናደርጋቸው የሚገቡ ነገሮች ናቸው።

አንደኛ፣ መጸለይ እንችላለን። መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ ቅዱስ እንድንሞላ መጸለይ ያስፈልጋችኋል ብሎ በቀጥታ ባይናገርም፣ መጸለይ እንደሚገባን ምንም ጥርጥር የለውም። በተለይ በጣም የሚያስቸግሩ ሁኔታዎች ሊያጋጥሙን ወይም ኃጢአት እንድናደርግ ስንፈተን ወይም የሰብከት ወይም የማስተማር አገልግሎት በሚኖረን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ባልተሰመደ ኃይል እንዲሞላን ልንጸልይ ይገባል። ይህም እርሱ በሚፈልገው ዓይነት መኖርና ማገልገል እንችላለን ዘንድ ነው። በየዘመኑ ታሪክ ውስጥ እንደታየው የሰዎችን ሕይወት ሥር ነቀል በሆነ መንገድ የሚለውጥ ይህ ልዩ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚከሰትበት ወቅት የታወቀ ነው። ይኸውም ሰዎች ከኃጢአታቸው ንስሐ ከገቡና እግዚአብሔር እንዲለውጣቸውና ለክብሩ እንዲጠቀምባቸው በሕይወታቸው ጥልቅ ፍላጎት ካደረባቸው በኋላ ነበረ። ይህም እግዚአብሔር «እናንተ ትሹኛላችሁ፣ በፍጹም ልባችሁም ካሻችሁት ታገኙኛላችሁ» (ኤር. 29:13) ባለው መሠረት ነው።

ሁለተኛ፣ በሕይወታችን የሚታየው ሁኔታ መንፈስ ቅዱስ ሊሞላን ፍላጎት እንዲያደርግበት የሚፈቅድ ለመሆኑ እርግጠኛ መሆን ይኖርብናል። በኤፌ. 4:5፣ ሐዋርያው ጳውሎስ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የተያያዙ ሁለት ትእዛዛትን ይሰጠናል። የመጀመሪያው «መንፈስ ቅዱስን አታሳዝን» (ኤፌ. 4:30) የሚል ሲሆን፤ ሁለተኛው፣ «መንፈስ ይመላባችሁ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ» (ኤፌ. 5:18) የሚል ነው። መንፈስ ቅዱስን የሚያሳዝነው ምን እንደሆነና በመንፈስ እንዳንሞላ ዕንቅፋት የሚፈጥርብን ምን እንደሆነ ለማወቅ ዐውደ ምንባቡን (ኤፌ. 4:1-5:21) ማጥናት ይጠበቅብናል። በኤፌሶን ምዕራፍ 4 ላይ አማኞች ከሕይወታችን ውስጥ ኃጢአትን ማስወገድ እንደሚገባን ይነግረናል። እነዚህም ዝሙት፣ መዋሽት፣ ሌብነት፣ መለያየት፣ ሐሜት፣ ጥል የመሳሰሉት ናቸው። መንፈስ ቅዱስ ቅዱስ ስለሆነ በመንፈሱ የሚሞላቸው ሰዎች ከሕይወታቸው ኃጢአትን ያስወገዱትን ነው። እንዲሁም ጳውሎስ አማች በሕይወቱ እግዚአብሔርን የመምስል ባሕርያትን እንዲጨምር ያሳስባል። እኛ ከሰዎች ጋር በሰላም እንድንኖር ያስፈልጋል። እውነትን ልንናገር፣ ፍቅርንና ርኅራኄን ልናሳይ፣ የጽድቅ ሕይወት ልንኖር፣ ጠንክረን ልንሠራ፣ የበደሉንን ይቅር ልንል፣ . . . ወዘተ ይገባናል። እነዚህን ባሕርያት በራሳችን ጥንካሬ ልናዳብራቸው የማንችልና የመንፈስ ቅዱስ ድጋፍ የሚያስፈልገን ቢሆንም፣ እነዚህን በሕይወታችን በተግባር ላይ ለማዋል መወሰን ይኖርብናል። የእኛ ዋና ጸሎት በመንፈስ ቅዱስ እንድንሞላ በሩን የሚከፍትልን የጽድቅና የቅድስና ሕይወት እንድንቀዳጅ እግዚአብሔር እንዲረዳን ሲሆን ይገባል። ኃጢአታችንን በንስሐ በማስወገድ እግዚአብሔርን ደስ

በሚያሰኝ ሁኔታ ጠንክረን እየሠራን ለእግዚአብሔር በመታዘዝ ስንኖር፤ ያን ጊዜ እንደ እስጢፋኖስ በመንፈስ ቅዱስ እንሞላለን (የሐዋ. 6:3-5)።

ሦስተኛ፤ በመካከላችን መንፈስ ቅዱስ እየሠራ ያለውን ሥራ የሚያደናቅፍ ተግባር መፈጸም አይገባንም። በ1ኛ ተሰ. 5:19 ላይ «መንፈስን አታጥፉ» ተብለናል። በዙሪያው ከሚገኙት ጥቅሶች እንደምንረዳው የመንፈስን እሳት የምናጠፋው እርሱ በመካከላችን እየሠራ ያለውን ነገር በምንቃወምበት ጊዜ ነው። ለምሳሌ ያህል፤ መንፈስ ቅዱስ በይፋ መሪ ባልሆነ ሰው አንድን አዲስ ነገር ሲሠራ በሚፈልግበት ጊዜ፤ ነገር ግን መሪዎች ያንን አገልግሎት ሲያደናቅፉ ያን ጊዜ እሳቱን አጠፉ ማለት ነው። እነዚህ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ በሚፈልገው ሰው ሊፈጽም የፈለገውን ነገር እንዳያደርግ እያደናቅፉት ነው ማለት ነው። ወይም እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን መልእክት ወደ አንድ ሰው ልብ አስተላልፎ ሰዎች መልእክቱን ለመስማት በማይፈልጉበት ጊዜ፤ ያኔ የመንፈስ ቅዱስን እሳት አዳፈኑት ማለት ነው። ይህንንም በማድረጋቸው፤ እኛ የመንፈስ ቅዱስን ድምፅ አናዳምጥም ማለታቸው ነው። ከዚህ የተነሣ መንፈስ ቅዱስ በዚያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መልእክቱን ከማስተላለፍ ይቆጠባል። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ የትንቢት ቃል እንዲነገር መፍቀድ እንደሚገባን የተናገረው። ይሁን እንጂ እያንዳንዱ የትንቢት ቃል በጥንቃቄ ተፈትሾ ከመንፈስ ቅዱስ ያልሆነው መጣል እንደሚገባው አስጠንቅቋል።

ሕይወታችን በመንፈስ ቅዱስ መሞላቱን የምናረጋግጠው እንዴት ነው? በአዲስ ኪዳን በልሳናት መናገር በመንፈስ ቅዱስ የመሞላታችን

ቀዳሚ ምልክት ለመሆኑ በየትኛውም ስፍራ ተጠቅሶ አናገኝም። እንደ እውነቱ ከሆነ የቁሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች በመካከላቸው ብዙ ኃጢአት እያለ ብዙዎች በልሳናት ይናገሩ ነበር። ነገር ግን በመንፈስ አልተሞሉም ነበር። በመንፈስ ቅዱስ የመሞላታችን ዋና ማስረጃ የሚታየው በባሕርያችንና በተግባራችን ነው። ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ሕይወት የምንኖር፤ ባሕርያችን እየተለወጠ ክርስቶስን እየመለሰ ከሄደ እና የፍቅር ሕይወት፤ እውነተኛነት፤ ርህራሄ ካለን፤ አንደበታችንን የምንገዛ፤ ወዘተ. . . ከሆንን እኛ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተናል ማለት ነው። በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተናል? በገላ. 5:22-23 የሚገኙት ባሕርያት በሕይወትህ ይታያሉ? ካልሆነ መንፈስ ቅዱስ በሕይወትህ እንዳይሞላ የከለከለውን ነገር ለማወቅ እንድትችል ሕይወትህን ፈትሽ። ንስሐ ግባና መንፈስ ቅዱስ በድጋሚ በሕይወትህ እንዲሞላ ለምነው።

ሐ. በመንፈስ ቅዱስ መሞላታቸውን ለማሳየት አማኞች ሁሉ በልሳናት መናገር ይገባቸዋል?

ይህ ክርስቲያኖች የተለያዩ መልሶች ከሚሰጡባቸው ጥያቄዎች አንዱ ነው። ለዚህ ጥያቄ የምንሰጠው ምላሽ በደኅንነታችን ላይ አንዳች የሚያመጣው ተጽዕኖ ያለመኖሩን ወይም መንፈሳዊ መሆን ያለመሆናችንን አለማንጸባረቁን ማስተዋል በጣም ጠቃሚ ነው። አማኞች ለዚህና ለሌሎችም መንፈስ ቅዱስን ለሚመለከቱ ጥያቄዎች የተለያዩ መልሶች እንዲሰጡ በጸጋ መፍቀድ ይገባናል። ይሁን እንጂ እንደ እግዚአብሔር ልጆች ሁላችንም መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውን ብቻ ለማመን መወሰን አለብን። ተናጋሪው ያቀረበው ወይም እኛ ተፈጽሞ ለማየት የምንፈልገው ነገር ሳይሆን ትክክል በሆነውና

ባልሆነው ላይ የመፍረድ ሥልጣን ያለው እርሱ ብቻ ነው።

አንዳንድ ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ሰዎች ሁሉ በልሳናት ይናገራሉ ብለው ያስተምራሉ። አንዳንዶቹም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ፈጽሞ የማይገኘውን ልምምድ፣ አዳዲስ አማኞች እንዴት በልሳን መናገር እንደሚችሉ ለማስተማር ይሞክራሉ። ምክንያቱም በእነርሱ እምነት በጣም ጠቃሚው ነገር አንድ ክርስቲያን በልሳን መናገሩ ነው። ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ በልሳናት መናገር ቀደም ሲል የነበረ ልምምድ እንጂ በዛሬው ጊዜ የሚሠራ ስጦታ አይደለም ብለው ያስተምራሉ። ጥንቃቄ የተሞላበት የአዲስ ኪዳን ጥናት የሚከተሉትን አውነቶች ያሳያል፡-

1. በልሳናት መናገር ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አንዱ ነው። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ አንዳንድ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን እንደተቀበሉ በልሳናት መናገር ተሰጥቷቸዋል። ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮ. 12:10፣28 ላይ መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች ከሚሰጣቸው ስጦታዎች አንዱ በልሳናት መናገር መሆኑን ይናገራል።

2. በልሳናት የሚናገሩት ሁሉም አማኞች አይደሉም። በ1ኛ ቆሮ. 12:30 ላይ ሁሉም በልሳናት ይናገራሉን? በማለት ጳውሎስ ይጠይቃል። ጳውሎስ እዚህ ላይ የሚጠብቀው የቆሮንቶስ ምእመናን «አይናገሩም» የሚለውን መልስ እንዲሰጡት ነው። ጳውሎስ 1ኛ ቆሮ. 12-14 ያለውን ክፍል የጻፈበት ምክንያት አንዳንድ ክርስቲያኖች በልሳናት ስለመናገር ከፍተኛ ትኩረት በመስጠት ሁሉም መንፈሳውያን ክርስቲያኖች በልሳናት የሚናገሩ ናቸው ይሉ ስለነበረ ነው። ጳውሎስ የሚመልስላቸው መንፈስ ቅዱስ

ለአማኞች የሚሰጣቸው ብዙ ስጦታዎች አሉ። በልሳናት መናገር ከእነዚህ ውስጥ አንዱ ብቻ ነው በማለት ነው።

3. መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ እንደምናየው በተለያዩ መንገዶች ሠርቷል። እያንዳንዱ አሠራር የተለየ ነበር። ይህ የሚያሳየው በአማኞች ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ለመኖሩ ማረጋገጫው አንድ የተወሰነ መንገድ ብቻ ሊሆን እንደማይችል ነው። ጥንቃቄ የተሞላበት የአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ጥናት የሚከተሉትን ያሳያል፡-

ሀ. የሐዋ. 2:4፡- መንፈስ ቅዱስ በመጀመሪያ በደቀ መዛሙርቱ ላይ በመጣበት ጊዜ ሁሉም እኩል የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ተቀብለዋል። እንዲሁም ሁሉም በልሳናት ተናግረዋል። እነዚህ ልሳናት የሰው ቋንቋዎች እና ደቀ መዛሙርቱ የማያውቋቸው ሌሎች (አድማጮቻቸው) ግን የሚያውቋቸው ነበሩ። በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል እንደ ጸም ወይም ጸሎት ያሉ ልዩ ነገሮችን ያደርጉ እንደነበረ የሚገልጽ አንድም ነገር አያደም። እንዲሁም ይህ ልዩ የሆነ የመንፈስ ቅዱስ አመጣጥ ሁልጊዜ በማናቸውም ክርስቲያኖች ላይ የሚከተለው የአመጣጥ መንገድ ለመሆኑ ምንም ፍንጭ አይታይም። በዚህ ፈንታ ይህ ልዩ ልምምድ የቤተ ክርስቲያን ምሥረታ እና በሁሉም ክርስቲያኖች ላይ የመንፈስ ቅዱስን መምጣት ለማመልከት በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ አንድ ጊዜ የተፈጸመ ይመስላል። ይህ ለክርስትና ሕይወት መደበኛና ለሁልጊዜ የሚሆን ምሳሌ ቢሆን ኖሮ፣ መንፈስ ቅዱስ በእኛ ላይ በሚመጣበት ጊዜ ሁሉ ታላቅ ነፋስና የእሳት ልሳናትን እንጠብቅ ነበር። ይህ ግን ሊሆን

አይችልም። ይህ አይሁዶች ከዳኑ በኋላ መንፈስ ቅዱስ የመጣበት የመጨረሻው ክስተት ነው። ከጴጥሮስ ብብክት (የሐዋ. 2:38-39) እና ከጳውሎስ የመጨረሻ ትምህርት (ሮሜ 8:9) እንደምንመለከተው፣ ከዚህም በኋላ አይሁዶች መንፈስ ቅዱስን ሊቀበሉ የሚታዩት ለመጀመሪያ ጊዜ በክርስቶስ በሚያምኑበት ወቅት ብቻ ነበር።

ለ. የሐዋ. 2:38-39፡- ጴጥሮስ ያዳምጡት የነበሩት አይሁድ እነርሱም ካመኑ ከደቀ መዛሙርቱ እኩል ሁላቸውም መንፈስ ቅዱስን መቀበል እንደሚችሉ ቃል ገብቶላቸዋል። ሆኖም ለመንፈስ ቅዱስ መጸለይ እንደሚገባቸው አልተናገረም። እንደዚሁም መንፈስ ቅዱስን በሚቀበሉበት ጊዜ ሁላቸውንም በልሳናት ትናገራላችሁ አላለም። ወይም ሐዋርያት እጃቸውን ጭነው መንፈስ ቅዱስንና በልሳናት መናገርን እንዳስተላለፉ የተጻፈ ነገር የለም። በታሪኩ ውስጥ እንደተገለጸው 3,000 አይሁዳውያን እንዳመኑ ወዲያውኑ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለዋል።

ሐ. የሐዋ. 8:14-17፡- በሁሉም የሰማሪያ አማኞች ላይ እንዳመኑ ወዲያውኑ መንፈስ ቅዱስ ወረደባቸው። ይሁንና በመንፈስ የተሞላው ታዋቂው ወንጌላዊ የእግዚአብሔር ሰው ፊልጶስ ለሳምራውያን መንፈስ ቅዱስን ሊሰጣቸው አልቻለም ነበር። ለዚህም ምክንያቱ ኢየሱስ አዲስ ማኅበረሰብን ወደ ቤተ ክርስቲያን የማምጣቱን መብት የሰጠው ለጴጥሮስ ስለነበር ነው። ስለዚህ ጴጥሮስ መጥቶ የሳምራውያንን እምነት እስኪያረጋግጥ ድረስ እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን መምጣት አዘገየው። እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን መምጣት ያዘገየው ሳምራውያን በአይሁድ የተጠሉ ሕዝቦች ቢሆኑም እንኳ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ እስካመኑ ድረስ ከአይሁድ

እኩል በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያላቸው መሆኑን ለማመልከት ጭምር ነው። እግዚአብሔር ለአይሁድ መንፈስ ቅዱስን በሰጠበት በዚያው መንገድ ለሳምራውያንም ሰጥቶአቸዋል። ስለዚህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በአይሁድና በሳምራውያን መካከል ምንም ልዩነት መኖር የለበትም። አይሁዳውያን አማኞች ከሳምራውያን የተሻልን ነን ብለው እንዲያስቡ የሚያስችላቸው ምንም ምክንያት አልነበረም። እግዚአብሔር ጴጥሮስን በመጠቀም የራሳቸው ሥርዓተ እምልኮ የነበራቸውን ሳምራውያን ከአይሁድ ነፃ የወጣ የእምልኮ መስመር ሊኖራቸው እንደማይችል አስተምሯቸዋል። ሳምራውያን ከአይሁዳውያኑ ሐዋርያት ሥልጣን ሥር መሆን እና በኢየሩሳሌም ለምትገኘው እናት ቤተ ክርስቲያን መጓዣት ነበረባቸው። አይሁዳውያኑ በግለሰቦች ላይ እጅን በመጫን ቡራኬን የሚያስተላልፉበት ተግባር እዚህ ላይም የመንፈስ ቅዱስን መምጣት ለማነሣሣት ለመጀመሪያ ጊዜ አገልግሎት ላይ ሲውል ይታያል። ሐዋርያት የሰማሪያ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድባቸው እንዲጸሙና እንዲጸልዩ አልነገሯቸውም። ለእኛም ቢሆን የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ማስረጃው ይህ ነው ተብሎ አልተነገረንም። በልሳናት ስለመናገርም የተጠቀሰ ነገር የለም። ይህ ሳምራውያን በክርስቶስ ካመኑ ከጥቂት ጊዜ በኋላ መንፈስ ቅዱስ እንደወረደባቸው ለመጨረሻ ጊዜ የሚናገር ክፍል ነው።

መ. የሐዋ. 10:44-47፤ 11:15-17፡- በቆርኖሌዎስ ቤት ተሰብስበው በነበሩ የአሕዛብ አማኞች ሁሉ ላይ መንፈስ ቅዱስ ወረደ። እዚህ ላይም ጴጥሮስ አዲስ ማኅበረሰብን ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲያመጣ እግዚአብሔር በድጋሚ ሲጠቀምበት ይታያል። ይህም በዚህች ዓለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እመሠርታለሁ

ሲል ኢየሱስ ለጴጥሮስ የገባለት ተስፋ ፍጻሜ ነው (ማቴ. 16:17-19)። ጴጥሮስ በረከትን ለማስተላለፍ በአሕዛብ አማኞች ላይ እጁን መጫን አላስፈለገውም። እንዲያውም መንፈስ ቅዱስ የወረደው ገና ጴጥሮስ ስብከቱን ሳይጨርስ አረማውያን በኢየሱስ እንዳመኑ ነበር። ሁሉም ከአሕዛብ ወገን የመጡ አማኞች መንፈስ ቅዱስን እንደተቀበሉ በልሳናት መናገር ጀመሩ። እንዴት በልሳናት መናገር እንደሚችሉ ግን መማር አላስፈለጋቸውም። መንፈስ ቅዱስ ይወርድባቸው ዘንድ መጸምና መጸለይም አላስፈለጋቸውም። ከዚህ ወዲህ ሌሎች አሕዛብ ደኅንነትን ከተቀበሉ በኋላ መንፈስ ቅዱስ እንደ ልሳን ያሉ የሚታዩ ስጦታዎች ሲወርድባቸው አልታዩም። ቀድሞ በአይሁድ ጠላትነታቸው የሚታወቁት አሕዛብ በእግዚአብሔር ፊት ከእነርሱ እኩል መሆናቸውን አግዚአብሔር ለአይሁድ ለማሳየት የፈለገ ይመስላል። አሕዛብ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት አይሁዳውያኑ መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉበት ሁኔታ ጋር ፍጹም ተመሳሳይ ነው። ይህ የሚያሳየን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በጎሳ ሳቢያ መከፋፈል ሊኖር እንደማይገባ ነው።

ሠ. የሐዋ. 19:1-7፡- የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት በኢየሱስ ክርስቶስ ባመኑ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ወርደባቸዋል። እስከዚህ ጊዜ ድረስ ብዙ ሰዎች መሢሐ ኢየሱስ መሆኑን ያስተምር የነበረውን መጥምቁ ዮሐንስን ይከተሉ ነበር። ነገር ግን ዮሐንስ ከክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ በፊት ሞተ። በመሆኑም እነዚህ የዮሐንስ ተከታዮች ሙሉውን የወንጌል መልእክት ማለትም ኢየሱስ ስለ ኃጢአት መሞቱንና መነሣቱን አያውቁም ነበር። ከዚያም ጳውሎስ ወንጌልን ከገለጸላቸው በኋላ አመኑ። በዚህን ጊዜ ጳውሎስ እጁን ጭኖ መንፈስ ቅዱስን ወደ እነርሱ

አስተላለፈ። ከጳውሎስ ጋር የነበሩትና ያመኑት የመጥምቁ ዮሐንስ ተከታዮች በሙሉ መንፈስ ቅዱስን ተቀብለው በልሳናት ተናገሩ። ከዚህም በኋላ፣ በዚህ ዓይነት ያልተለመደ ሁኔታ መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ስለመኖራቸው አልተጠቀሰም። (ማስታወሻ፡- ምናልባት ይህ ታሪክ በሐዋርያት ሥራ ውስጥ የተጠቀሰበት ምክንያት ሁሉም የመጥምቁ ዮሐንስ ተከታዮች እውነተኛ አማኝ ለመሆን በኢየሱስ ሞትና ትንሣኤ ላይ እምነታቸውን ማድረግ እንደሚገባቸው ለማስተማር ነው። የመጥምቁ ዮሐንስን ትምህርት ብቻ መከተል በቂ አልነበረም።)

(ማስታወሻ፡- በእነዚህ አራት ያልተለመዱ የመንፈስ ቅዱስ አመጣጦች የመንፈስ ቅዱስ ማደር፣ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና የመንፈስ ቅዱስ የመጀመሪያ ሙላት የተከናወኑት በአንድ ጊዜ ነው። ስለዚህ የመንፈስ ቅዱስ አስደናቂ አመጣጥ በሰው ውስጥ የማደር፣ የማጥመቁና የመሙላቱ ማስረጃ ነው ብሎ ማለት አይቻልም። በዚህ ፈንታ መልእክቶች በእነዚህ ሦስት የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎቶች ዙሪያ ምን እንደሚሉ ግልጽ መረዳት እንዲኖረን ማጥናት ያስፈልገናል።)

ማጠቃለያ፡- ሀ) ከላይ በተመለከትናቸው ልዩ ልዩ ክፍሎች ውስጥ የተጠቀሱት ወገኖች መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉት በአንድ ጊዜ ነው። መንፈስ ቅዱስን ያልተቀበለ ማንም ሰው በመካከላቸው አልነበረም። ለ) በአንድ ሰው ውስጥ ለማደር የመጣው መንፈስ ቅዱስ ምናልባት በልሳናት መናገርን አስከትሎ ይሆናል። ነገር ግን ይህ ሁልጊዜ የግድ አስፈላጊ ነው ማለት አይደለም። ሐ) አንዳንድ ሰዎች ያለእጅ መጫን መንፈስ ቅዱስን እስከ ተቀበሉ ድረስ እጅ መጫን

መንፈስ ቅዱስን ተቀብሎ በልሳናት ለመናገር የግድ አስፈላጊ ያለመሆኑን ያሳያል። መ) ሁልጊዜ በልሳናት መናገር በቅጽበት የሚሰጥ ስጦታ እንጂ ማንም ሰው በልሳናት ለመናገር መማር አያስፈልገውም። ሠ) ማንም ሰው ላይ እፍ በማለት፣ በመነቅነቅ ወይም በመግፋት መንፈስ ቅዱስን ማስተላለፍ አይቻልም። ረ) ሁሉም መንፈሳውያን ክርስቲያኖች በልሳናት አይናገሩም። ሰ) በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የምናያቸው ትዕይንታዊ የመንፈስ ቅዱስን አመጣጦች ልዩ ልምምዶች እንጂ ሁሉም ክርስቲያኖች ዛሬም መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ሊከተሉ የሚገባቸው ምላሌዎች አይደሉም።

4. በልሳናት መናገር ትርጉም የለሽ ቃላትን መደጋገም ሳይሆን፣ ቋንቋ ነው። እንዳንድ አማኞች ብዙና የተለያዩ ዓይነት ልሳናት መኖራቸውን ለማስተማር ይፈልጋሉ። በሐዋርያት ሥራ 2 ላይ እንደተገለጸው ለሰሚው የማይታወቅ የሰው ቋንቋ በልሳን መናገር አለ። በሐዋርያት ሥራ 8:10 እና 19 ላይ በሰማያዊ ቋንቋ የተባሉት አሉ። ይህ ሁሉም ክርስቲያን ሊናገርበት የሚገባ ዓይነት ነው ይላሉ። እንዲሁም በ1ኛ ቆሮ. 12-24 ላይ ጥቂት ክርስቲያኖች ብቻ ሊናገሩት የሚችሉት ልሳን አለ ይላሉ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የተለያዩ ዓይነት ልሳናት ስለመኖራቸው በጭራሽ አይናገርም። ቢበዛ ምናልባት ሁለት ዓይነት ልሳናት መኖራቸውን ያመለክት ይሆናል። በሐዋርያት ሥራ 2 እንዳለው ሰዎች ፈጽሞ ያልተማሩትን የሰው ቋንቋ በልሳን ለመናገር ችሉታ ይሰጣቸዋል። በ1ኛ ቆሮ. 12-14 ላይ ያለው ተናጋሪው ወይም አድማጮቹ ሊረዱት በማይችሉት የመተርጎም ስጦታ ካላቸው ሰዎች በስተቀር የሰው ባልሆነ ቋንቋ በልሳን መናገርም አለ። እንደዚሁም ከእግዚአብሔር በስተቀር እነዚህን ልሳናት

የሚረዳቸው የለም። ነገር ግን በየትኛውም የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ በልሳናት መናገር አንድ ዝም ብሎ የማይቋረጥ የድምጽ ድግግሞሽ ስለመሆኑ የሚያረጋግጥ አንድም ክፍል የለም። ልሳናት የሚለው ቃል የሚያመለክተው «ቋንቋዎችን» እንጂ ድምፆችን አይደለም። ስለዚህ፣ ሰዎች አንድ ዓይነት ድምፅ እየደጋገሙ ሲናገሩ ስንሰማ፣ ይህ አዲስ ኪዳን በልሳናት መናገር ብሎ የሚጠራው እንዳይደለ እርግጠኛ ልንሆን እንችላለን።

5. በልሳናት መናገር ሁልጊዜ ተናጋሪው ሊቆጣጠረው የሚችል ነገር ነው። በልሳን መናገር ስመመን ውስጥ ተገብቶ የሚደረግ ነገር አይደለም። 1ኛ ቆሮ. 14:27-28 በልሳን የሚናገር ሰው በጉባኤው መካከል የእርሱን ልሳን መተርጎም የሚችል ሰው መኖር ያለመኖሩን እስከማወቅ ድረስ፣ ራሱን መቆጣጠር ይችላል ይላል። የሚተረጉም ሰው ከሌለ፣ ጸጥ ብሎ በራሱ መንፈስ መጸለይ እስከሚችል ድረስ ራሱን መግዛት ይችላል።

6. በልሳናት ስለመናገር የተሰጡ ግልጽና የተወሰኑ መመሪያዎች አሉ። በቡድን ወይም በጉባኤ አምልኮ ጊዜ በልሳን የሚናገረው ሰው በቅድሚያ በዚያ የመተርጎም ስጦታ ያለው ሰው መኖር ያለመኖሩን መወሰን መቻል አለበት። የሚተረጉም ሰው መኖሩን ካረጋገጠ፣ በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ሥልጣን ሥር ሆኖ፣ በልሳናት መናገር ይችላል። ነገር ግን የተነገረው ልሳን በአግባቡ መተርጎም ይኖርበታል። ይህ ታዲያ አንድ ሰው በልሳን ለረጅም ጊዜ ተናግሮ ተርጓሚው በጥቂት ቃላት የሚተረጉመው ከሆነ ትርጉም ለማለት አያስፈርም። ሐዋርያው ጳውሎስ አጽንኦት ሰጥቶ የሚናገረው በልሳናት የሚናገሩ ሁሉ ተራ በተራ እንዲያደርጉት ነው። እንዲሁም በአንድ

የአምልኮ ፕሮግራም ላይ የሚተረጉም ካለ ቢበዛ ሦስት ሰዎች ብቻ በልሳናት እንዲናገሩ ነው።

እነዚህ መመሪያዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ትምህርት ተሰጥቶባቸዋል። ስለዚህ አማኞች ግልጽ ትምህርት ለተሰጠባቸው የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶች ራሳቸውን ማስገዛት አለባቸው እንጂ፤ ሌሎች የሚያደርጉትን መከተል የለባቸውም። እውነተኛና መንፈሳዊ ለመምሰል ሰይጣን ራሱን እንደ ብርሃን መልእክ ለውጦ ያቀርባል (2ኛ ቆሮ. 11:14)። ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን የጻፈውን መንፈስ ቅዱስን እየተቃወሙ በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ሆነን ነው በልሳን የምንናገረው ብለው ሲያስቡ ሰይጣን በጣም ደስ ይለዋል (2ኛ ጴጥ. 1:20-21)። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ሕዝቡ (ምእመናኑ) እግዚአብሔርን ስለ መታዘዙ እርግጠኛ መሆን ይኖርባቸዋል። ማለትም በልሳናት የሚናገሩት ሁሉ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ላይ መተርጎም አለባቸው። እንዲሁም ሽማግሌዎች መጽሐፍ ቅዱሳዊ በሆነ መንገድ አምልኮውን ለመምራት በሚሞክሩበት ጊዜ አባላት ማዳመጥ ይገባቸዋል።

7. በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በየትኛውም ስፍራ ላይ ከቁጥጥር ውጭ የሆነ መንቀጥቀጥና እና መጮኽ የመንፈስ ቅዱስ ምልክት ሆኖ አልተጠቀሰም። ሁለት ዓይነት የመንፈሳዊ ኃይል ምንጮች መኖራቸውን ማስታወስ ይገባናል። አንደኛው፤ መንፈስ ቅዱስ ነው። ሌላኛው፤ ሰይጣን ነው። ሁለቱም ለግለሰቦች ኃይልን ለመስጠትና የሚያስገርሙ ተግባራትን በግለሰቦች ሕይወት ለመፈጸም ፈቃደኞች ናቸው። ነገር ግን የሚሠሩበት መንገድ በጣም የተለያየ ነው። ሰይጣን ሙሉ በሙሉ ግለሰቡን ተቆጣጥሮ አብዛኛውን ጊዜ የሚሠራው

ከሰውየው ፈቃድ ውጭ ነው። ለምሳሌ፤ ክፉ መንፈስ የነበረበት ልጅ መንፈሱ መሬት ላይ ጥሎት ከቁጥጥር ውጭ በሆነ መንገድ ያንቀጠቅጠው ነበር (ማር. 9:20)። መንፈስ ቅዱስ ግን ጨዋ ነው። በግለሰቡ ሕይወት ውስጥ አገልግሎቱ ለእግዚአብሔር ክብርን እንዲጨምር በማድረግ ነው። መንፈስ ቅዱስ ሰውየው የራሱን ድርጊት እስከማይቆጣጠር ድረስ በከፍተኛ ኃይል በፍጹም አይጫንም። ጳውሎስ ለዚህ ነው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በልሳናት የሚናገር ወይም የሚተነብይ ሰው ያን አገልግሎት ለክርስቶስ አካል ጥቅም በማያመጣ መንገድ እያቀረበ ከሆነ የማቆም አቅም አለው ያለው (1ኛ ቆሮ. 14:26-33)።

መንፈሳዊ ስጦታዎች ምንድን ናቸው? እነርሱንስ ማግኘት የምንችለውስ እንዴት ነው?

አብዛኛውን ጊዜ ሰዎች ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች በሚያስቡበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ለአማኞች ስለሚሰጠው እንደ በልሳናት መናገር፤ ፈውስ፤ ተአምራት እና ትንቢት የመሳሰሉት አስደናቂ ስጦታዎች ወደ አእምሮአቸው ፈጥነው ይመጣሉ። ይህ ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች ያላቸው ግንዛቤ የተዛባ መሆኑን ያሳያል። አዲስ ኪዳን ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች በአራት ዋና ቦታዎች ላይ ይናገራል፡- (ሮሜ 12:1-8፤ 1ኛ ቆሮ. 12-14፤ ኤፌ. 4:1-7፤ 11-13፤ 1ኛ ጴጥ. 4:7-11። መንፈሳዊ ስጦታ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ አካል በማምጣት እና ሁሉንም አማኞች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው በማሳደግ እናገለግል ዘንድ መንፈስ ቅዱስ ለልያንዳንዱ አማኝ የሚሰጠው ልዩ የሆነ ስጦታ ነው። አዲስ ኪዳን መንፈሳዊ ስጦታን በተመለከተ ብዙ የሚለው አለው። በተለይም 1ኛ ቆሮ. 12-14 ብዙ ነገር ያቀርባል። የሚከተለው

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መንፈሳዊ ስጦታ የሚያስተምረው ማጠቃለያ ነው፡-

1. መንፈስ ቅዱስ መንፈሳዊ ስጦታዎችን የሚሰጠው የሥላሴ አካል ነው፡፡ መንፈሳዊ ስጦታዎች በግለሰቡ ምርጫ የሚመጡ ነገሮች አይደሉም፡፡ ወይም እኛ አንድን የምንፈልገውን መንፈሳዊ ስጦታ ለማግኘት መጸለይ የለብንም፡፡ ይሁን እንጂ ቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ ሌላ መንፈሳዊ ስጦታ እንደሚያስፈልግ በምናይበት ጊዜ መንፈሳዊ ስጦታ እንዲሰጠን መጸለይ እንችላለን (1ኛ ቆሮ. 12:11)፡፡

2. ሁሉም አማኞች ቢያንስ አንድ መንፈሳዊ ስጦታ አላቸው፡፡ «ለአያንዳንዱ» ተሰጥቷል (1ኛ ቆሮ. 12:7፤ 11)፡፡

3. መንፈሳዊ ስጦታዎች የተሰጡት ለቤተ ክርስቲያን ጥቅም እንጂ ለግለሰቡ ዝና አይደለም፡፡ የመጨረሻ ግባቸው ሁሉም የቤተ ክርስቲያን አባላት በመንፈሳዊ ብስለት እንዲያድጉ ነው (1ኛ ቆሮ. 12:7፤ 14:26)፡፡

4. በጣም የተለያዩ በርካታ መንፈሳዊ ስጦታዎች አሉ፡፡ አንዳንዶቹ አስደናቂ ናቸው፡፡ ለምሳሌ፣ በልሳናት እንደ መናገር ያሉ፡፡ ሌሎቹ ለምሳሌ፣ ሰውን እንደ መርዳት ያሉት፣ ተራ ይመስላሉ፡፡ አብዛኛውን ጊዜ ከሚታዩት ስጦታዎች የበለጠ በጣም ጠቃሚ ናቸው፡፡ ምክንያቱም ከእነዚህ ስጦታዎች ውጭ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ሥራዋን መቀጠል አትችልም፡፡ (ለምሳሌ፣ መርዳት፣ ሌሎችን ማገልገል፣ ማስተዳደር፣ ማስተማር)፡፡ ሰው ሁሉ የሚያያቸው መንፈሳዊ ስጦታዎች ከሌሎች ስጦታዎች ይልቅ አስፈላጊ ሆነው የታዩበት ሁኔታ ተጠቅሶ አናገኝም (1ኛ ቆሮ. 12:28፤ ኤፌ. 4:11-13)፡፡ አዲስ ኪዳን ስለ

መንፈሳዊ ስጦታዎች ብዙ ምሳሌዎችን ቢሰጥም፣ የመንፈሳዊ ስጦታዎች ዝርዝር እነዚህ ብቻ ለመሆናቸው የሚጠቁም ነገር የለም፡፡ በአዲስ ኪዳን ያልተጠቀሱ ሌሎች ስጦታዎች ሊኖሩ ይችላሉ፡፡ የመጽሐፍ ቅዱስ ትኩረት እኛ ምን ዓይነት ስጦታ እንዳለን ለማወቅ እንድንጨነቅ አይደለም፡፡ ይልቅ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሚደረገው አገልግሎት ተሳታፊ እንድንሆን ነው፡፡ በምናገለግልበት ጊዜ ለምን ዓይነት አገልግሎት መንፈስ ቅዱስ እንደሚፈልገንና ስለሚኖሩን መንፈሳዊ ስጦታዎች ያሳየናል፡፡

5. የተሰጠንን መንፈሳዊ ስጦታ ለመጠቀም የሚኖረን የልብ መነሳሳትና ዝንባሌ የስጦታውን ያህል በጣም አስፈላጊ ነው፡፡ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ለክርስቶስ መላ አካል ጥቅም ከማዋል ይልቅ፣ መንፈሳዊነታችንን ሰዎች እንዲያማግሱት ወይም ለግል ሕይወታችን መታነጽ ብቻ የምንጠቀም ከሆነ ዓላማውን ስተናል፡፡ እንዲህ ማድረጋችን ደግሞ ሌሎችን እናገለግል ዘንድ ስጦታዎቹን በሰጠን መንፈስ ቅዱስ ላይ ኃጢአት መሥራት ነው፡፡ እንደ መርዳት፣ ማገልገል ካሉት ብዙም ከማይታዩ ስጦታዎች ይልቅ በተለይ በልሳናት የመናገርን ወይም የመፈወስን የመሳሰሉ አስደናቂ ስጦታዎች እንዲኖሩን በምናተኩርበት ጊዜ ከምን አሳብ ተነሥተን እነዚህን ስጦታዎች እንደፈለግን ራሳችንን መመርመር ያስፈልገናል፡፡ መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን በምንጠቀምበት ጊዜ ባለን ኃይል ሁሉ በደስታ እንጂ በግማሽ ልብ ልናገለግል አይገባንም (ሮሜ 12:6-8)፡፡

6. ስጦታዎቹን የሚሰጠን መንፈስ ቅዱስ እንዴት በጥቅም ላይ ማዋል እንደሚገባንም አመራር ይሰጠናል፡፡ በመንፈስ ቅዱስ የተሰጡትን የአመራር ሕጎች ያለመከተል ኃጢአት ነው፡፡ በእግዚአብሔርም

ላይ የማመጽ ምልክት ከመሆኑም በላይ መንፈሳዊ ስጦታዎቻችንን ከተሳሳተ አስተሳሰብ በመነሣት በመንደርደር እየተጠቀምንበት መሆኑን የሚያመለክት ነው። በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ የምናያቸው አንዳንድ መመሪያዎች፡-

ሀ. በልሳናት መናገር፡- በቡድን ወይም በጉባኤ አምልኮ ልሳናት ምንጊዜም መተርጎም አለባቸው። ያለበለዚያ በልሳናት የሚናገር ሰው ድምፁን ከፍ አድርጎ ላይሆን፤ በልቡ ለራሱ መጸለይ ይችላል። ብዙ ሰዎች በአንድ ጊዜ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በልሳን እንዲጸልዩ አይፈቀድላቸውም። እያንዳንዳቸው ተራ በተራ ከተናገሩ በኋላ እያንዳንዱ መልእክት መተርጎም አለበት። በአንድ የአምልኮ አገልግሎት ላይ የተፈቀደው ሦስት ሰዎች ብቻ እንዲናገሩ ነው (1ኛ ቆሮ. 14:27-28)።

ለ) ትንቢት፡- ሁሉም ትንቢት (ከእግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የሚመጣ መልእክት) መፈተን አለበት (1ኛ ቆሮ. 14:29-33፤ 1ኛ ተሰ. 5:20-21)። መልእክቶቹ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶች ጋር መስማማት ያለመስማማታቸው መፈተን አለበት። ደግሞም ትንቢቱ ለቤተ ክርስቲያን አባላት መንፈሳዊ ዕድገት የሚጠቅም ወይም የሚረዳ መሆን ያለመሆኑ መፈተን ይኖርበታል። በአንድ አገልግሎት ላይ በአንድ ጊዜ አንድ ሰው እየተናገረ በአጠቃላይ ሦስት ሰው ብቻ እንዲተነብዩ ነው የሚፈቀደው። የትንቢትን መልእክት የሚናገሩ ሰዎች ሁሉ ከቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ሥልጣን ሥር መሆናቸው ግልጽ ነው። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የማያውቋቸው ሰዎች ከሆኑ፤ በጉባኤ መልእክታቸውን ከማሰማታቸው በፊት የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች በግል ሊያደምጧቸው ይገባል። ሽማግሌዎች በጉባኤ

እንዲናገር መፍቀድ ያለባቸው መንፈሳዊ ብስለቱና ክርስቲያናዊ ባሕርይው በሚገባ ለታወቀ ሰው ብቻ ነው። አንድ ጊዜ የሐሰት ትምህርት በይፋ ከተሰጠ ለማስቆም አስቸጋሪ ይሆናል።

ሐ) የፈውስና የተአምራት ስጦታዎች፡- እነዚህን መንፈሳዊ ስጦታዎች በተመለከተ ከፍተኛ ጥንቃቄ ካላደረግን የልባችንን መንግሥት አስቦ ሰይጣን በቀላሉ ሊያበላሽው ይችላል። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሰዎች በፈውስ ስጦታ ላይ ሲያተኩሩ አናይም። «እኔ ፈዋሽ ነኝ። ወደ እኔ ኑ፤ እፈውሳችኋለሁ» በማለት ቆመው ሲናገሩ አናይም። በዚህ ፈንታ በጣም አስፈላጊ በሆነው የሰዎች ነፍስ ከኃጢአት በሽታ መፈወሱ ላይ ነበር ያተኩሩት። የአንድን ሰው አካል ፈውሶ ነፍሱን መተው ምን መልካም ነገር አለው? ይህ የሚረዳው ለጊዜው ብቻ ነው። ሰዎች ከኃጢአታቸው ካልዳኑ በሚሞቱበት ጊዜ የሚሄዱት ወደ ሲኦል ነው። ኢየሱስ ፈዋሽ የመባልን ሀያ ስልፈለገው፤ በአብዛኛው የፈውሳቸውን ሰዎች ሁሉ ለማንም እንዳይናገሩ ያዘዛቸው ነበር። አብዛኛውን ጊዜ የፈውስ አድራጊነት ዝናው የገነነባቸውን አካባቢዎች ጥሎ ብዙም ወደማይታወቅባቸው ቦታዎች ይሄድ ነበር (ማር. 1:33፤ ሉቃ. 4:42-44)። ሐዋርያት እንዲፈውሱ እግዚአብሔር ባስቻላቸው ጊዜ፤ ሰዎችን ፈውሰዋል። ነገር ግን ፈውስ መስጠት ዋና አገልግሎታቸው ሳይሆን እግረ መንገዱን የሚያደርጉት ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሰዎችን እንዲፈውሱ እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው ሰዎች በፍጹም የፈውስ «ትርኢት» አካሂደው አያውቁም። በመድረክ ላይ በመዘዋወር አንቺ ቀይ ቀሚስ የለበስሽ፤ ኤድስ የያዘሽ ትፈውሺያለሽ አላሉም፤ ወይም ሰዎችን በእጃቸው እየገፉ በመንፈስ እንዲወድቁ የሚያደርጉ አልነበሩም። ወይም በሥጋዊ

አካል ፈውስ ላይ ያተኮረ ልዩ የፈውስ አገልግሎት ፕሮግራም አልነበራቸውም። ይህ ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች በምድር ላይ ሳሉ ከበሽታዎቻቸው ሁሉ እግዚአብሔር ይፈውሳቸዋል ብሎ አያስተምርም። አለበለዚያ ክርስቲያኖች በምድር ላይ ለዘላለም መኖር ነበረባቸው! ጢሞቴዎስ፣ ጳውሎስ እና ሌሎችም አካላዊ ችግር ነበረባቸው። ነገር ግን አልተፈውሱም (ገላ. 4:13-14፤ 1ኛ ጢሞ. 5:23፤ ፊልጵ. 2:26-27)። አዲስ ኪዳን እግዚአብሔር በተአምር ከፊል ፈውስ እንደሚሰጥ አያሳይም። ኢየሱስም ሆነ ሐዋርያቱ በፈውሱበት ጊዜ ሁልጊዜም ፈውሱ ስኬታማ ነበር። ያልተሳካ ፈውስ ካካሄዱ በኋላ፣ ለችግሩ መንሥኤው የሕመምተኛው የእምነት ማነስ መሆኑን ጠቁመው አያውቁም። ከዚህ ይልቅ የእምነት ማነስ መኖሩን ከተረዱ ለመፈወስ ጥረት አያደርጉም ነበር። እግዚአብሔር በግልጽ ያስቀመጠውን መንገድ በመጠቀም፣ እግዚአብሔር ፈውስን እንዲሰጥ መለመን የተሻለ ነው። ያሴ. 5:14 በምንታመምበት ጊዜ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች መጥራት እንደሚገባን ይናገራል። እንደ እግዚአብሔር መንጋ አረኞች ለግለሰቡ መጸለይና መምከር ይኖርባቸዋል። ነገሩ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ፣ እንዲፈውሱ እግዚአብሔር ይጠቀምባቸዋል። አዲስ ኪዳን የሚያተኩረው በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አገልግሎት ላይ እንጂ፣ «በፈውስ አድራጊዎች» አገልግሎት ላይ አይደለም።

እውነተኛ መንፈሳዊነት በአንድ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ለመኖሩ በምን ይረጋገጣል?

እንደ ቆሮንቶስ አማኞች አስደናቂ የፈውስ ወይም በልሳናት የመናገር ችሎታ ኖሮን አሁንም በኃጢአት ውስጥ ያለን ከሆነ፣ በመንፈስ ቅዱስ መሞላታችንን

እንዴት እናውቃለን? የመንፈሳዊ አማኞች ማረጋገጫዎች ምንድን ናቸው? መጽሐፍ ቅዱስ ለእነዚህ ጥያቄዎች የሚሰጠው መልስ ግልጽ ነው። በፍቅር የተሞላ ሕይወት በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላታችን ፍጹም የሆነ ማረጋገጫ ነው።

አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ጽድቅ ለመፈጸም ምን እንደሚያስፈልገው ኢየሱስን በጠየቁት ጊዜ፣ «በፍጹም ልብህ፣ በፍጹምም ነፍስህ፣ በፍጹምም አሳብህ፣ በፍጹምም ኃይልህ ጌታ አምላክህን ውደድ. . ገልገረህን (ሁሉንም ሰዎች) እንደ ራስህ ውደድ» በማለት አጠቃልሎታል (ማር. 12:30-31)። ኃጢአተኞችና የእግዚአብሔር ጠላቶች የነበርን ቢሆንም፣ ኢየሱስ እጅግ ስለወደደን ሞቶልናል። ኢየሱስን እንድንመስለው መንፈስ ቅዱስ ይፈልጋል። በባሕላችን እንኳ ተቀባይነት የሌላቸውን (ሴተኛ አዳሪዎችንና የኤድስ ሕመምተኞችን) ሌሎችንም ሰዎች በምንወድድበት ጊዜ፣ ኢየሱስን በይበልጥ እንመስለዋለን። (ማሰታወሻ፡- መጽሐፍ ቅዱሳዊ ፍቅር ከአንድ ሰው ድርጊት ጋር በምንስማማበት ወይም የሚያደርገውን ነገር በምንደግፍበት ጊዜ የሚኖረን ስሜት አይደለም። ከዚህ ይልቅ ለሌላኛው ሰው ምርጥ የሆነውን ነገር የምናደርግበት ቁርጠኝነት ነው።) እግዚአብሔርን በምንወድድበት ጊዜ፣ እርሱን ለማስደሰት ማንኛውንም ነገር እናደርጋለን። እንቀደሳለን፣ ኃጢአት እንዲቆጣጠረንም አንፈቅድም። ድሆችን እንደ መርዳት ያሉትን እግዚአብሔር የሚፈልጋቸውን የጽድቅ ሥራዎች በመሥራት ጽድቃን እንሆናለን። ሌሎችን በምንወድድበት ጊዜ፣ በእነርሱ ላይ ምንም ክፉ ነገር አናደርግም።

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች በተለይም በልሳናት ስለ መናገር ክርክር

በተነሣ ጊዜ፤ ሐዋርያው ጳውሎስ፤ የቱንም ያህል ታላቅ መንፈሳዊ ስጦታዎች (በልሳናት መናገር፤ ትንቢት መናገር፤ በእምነት ተአምራት መሥራትና ለማዕትነትም እንኳ ቢሆን) ቢኖሩም፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ በአንድነት በፍቅር ለመኖር እስካልቻለ ድረስ፤ እነዚህ ሁሉ ከንቱዎች መሆናቸውን አስተምሯል (1ኛ ቆሮ. 13:1-3)። በገላ. 5:16-26 ላይ ጳውሎስ በመንፈስ የሚመሩትን እና በጋጢአታዊ ተፈጥሮአቸው የሚመሩትን አወዳድሮአል። መንፈሳውያን ያልሆኑት ሰዎች አሁንም በትምክህትና በራስ ወዳድነት የተሞሉ እና ከሌሎች ጋር የሚጣሉ ናቸው። ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉት ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት፤ ቸርነት፤ በጎነት፤ ታማኝነት፤ የዋሕነትና ራስን መግዛት ያላቸው ናቸው። መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን በሚቆጣጠርበት ጊዜ፤ ሕልውናውን ወይም በእኛ ውስጥ መኖሩን የሚያሳየው ብዙ ጊዜ በሚታይ መንገድ አስደናቂ ነገሮችን በማስቀመጥ አይደለም። ነገር ግን ውስጣዊ ማንነታችንን (ተፈጥሮአችንን) በመቀየር ነው። መንፈስ ቅዱስ ውስጣዊ ማንነታችንን ለውጦ ሲሞላንና ሲቆጣጠረን፤ ከሰዎች ጋር ወደ ተስማሚ ግንኙነት በመምራት የራሱን መንፈሳዊ ባሕርያት (የመንፈስ ፍሬዎች) በውስጣችን ያፈራል።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያስተምረን በሕይወታችን በየትኛውም ቅጽበት ወይ ከመንፈስ ቅዱስ አሊያም ከጋጢአታዊ ተፈጥሮአችን ቁጥጥር ሥር ነን። በጋጢአታዊ ተፈጥሮአችን ቁጥጥር ሥር በምንሆንበት ጊዜ፤ ትኩረታችን በራሳችን ላይ ይሆናል። ነገሮችን ሁሉ የራሳችን ለማድረግ እንፈልጋለን፤ ክብርን ለራሳችን ለመቀበል እንፈልጋለን። ለሌሎች ሳይሆን ለራሳችን ብቻ እንኖራለን። ከዚህ የተነሣም ሁልጊዜ ከሌሎች ጋር

ሳንስማማ እንቀራለን። ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ በምንመራበት ጊዜ፤ በግል ሕይወታችን ከፍተኛ ደስታና ሰላም ይኖረናል። ያለንበት ሁኔታ ምንም ይሁን ምን ረክተን እንኖራለን (ፊልጵ. 4:11-13)። ምቹ ባልሆነ ጊዜ እንኳ ሌሎች ሰዎችን ለመርዳት እንሞክራለን። በመደበኛው የአኗኗር ዘይቤያችን መንፈስ ቅዱስ የሚቆጣጠረው፤ ሌሎችን የምንወድና የመናገራቸው ከሆነ፤ ያን ጊዜ አዲስ ኪዳን መንፈሳዊ ሰዎች ብሎ ከሚመድባቸው ወገን ነን ማለት ነው።

ኢትዮጵያ ውስጥ ብዙ ጊዜ ስለ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ (ሪቪቨሻል) እንስማለን። ኢትዮጵያ ታላቅ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ እየተለማመደች ስለመሆኗም እንስማለን። እንደዚህ የሚሉ ሰዎች የሚያተኩሩት አስደናቂ በሚመስሉት መንፈሳዊ ስጦታዎች ላይ ነው። እነዚህ ሰዎች እንዲህ የሚሉት የተአምራት በቁጥር መጨመርን፤ በልሳናት የሚናገሩ ሰዎች ቁጥር እድገት ማሳየትን፤ ወይም ብዙ ሰዎች የሚታወቁበት ስሜታዊነት የሰፈነበትን አምልኮ በመመልከት ነው። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ ያለውን ነገር ስንመለከት፤ ሰዎች በመከፋፈል፤ በትዕቢትና በጎሰኝነት ውጥረት ውስጥ ይገኛሉ። እነዚህ ነገሮች ካሉ፤ መንፈስ ቅዱስ እንዳልሞላን መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምራል። እውነተኛ ው መንፈሳዊ እንቅስቃሴም አልተካሄደም ማለት ነው። እውነተኛ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ በቅድሚያ በጋጢአት ወቀሳ፤ በንስሐ እና በሕይወት ለውጥ እንጂ፤ በአስደናቂ ተአምራት ወይም በስሜታዊ አምልኮ የሚገለጽ አይደለም።

ኢየሱስ ለተከታዮቹ ሁሉ መንፈስ ቅዱስን እንደሚሰጥ ቃል ገብቷል። የእርሱ ዕቅድ መንፈስ ቅዱስ ሕይወታችንን ተቆጣጥሮት እርሱን

እንድንመስል፤ በእግዚአብሔርና በሌሎች ፍቅር ልባችን እንዲሞላ ነው። ይህ ለአንተ ሕይወት እውነት ነው? ከቤተሰብህ፤ ወይም ለመማር ካለህ ፍላጎት ወይም ከቁሳዊ በረከቶች በላይ እግዚአብሔርን ትወድደዋለህ? በልብህ እንደ ኢዮብ «ቢገድለኝ ስንኳ እርሱን በትዕግሥት እጠብቃለሁ» (ኢዮ.13:15) ማለት ትችላለህ? አኗኗርህ እግዚአብሔርን ከሁሉም ነገር በላይ እንደምትወደው ያንጸባርቃል? ካልሆነ በመንፈስ ቅዱስ አልተሞላህም ማለት ነው።

ከአንተ ጋር የማይስማሙትን በአጠገባቸው ስታልፍ እንኳ ከክፋታቸው የተነሣ የምትሸማቀቅባቸውን ሌሎች ሰዎችን ትወዳቸዋለህ? ካልሆነ አሁንም በመንፈስ ቅዱስ አልተሞላህም። ዓለም እና ቤተ ክርስቲያናችን ዛሬ የሚያስፈልጓቸው በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው የመንፈስ ቅዱስን ፍሬ ያለማቋረጥ የሚያፈሩ ሰዎች ናቸው። በእርግጥ መንፈስ ቅዱስ አስደናቂ ስጦታዎችንና ኃይልን ለአንዳንድ ሰዎች ይሰጣል። ነገር ግን እነዚህ መሠረታዊ የሆኑትን ቤተ ክርስቲያናችንና ዓለም እየተጋፈጧቸው ያሉትን ችግሮች በፍጹም አይፈቱም። መንፈስ ቅዱስ እየተቆጣጠረን መሆኑን በሚያሳዩት ፍቅር፤ ደስታ ሰላም፤ ትዕግሥት ቸርነት፤ በጎነት፤ ታማኝነት፤ የዋሕነት፤ ራስን መግዛት ላይ ማተኮር ምንኛ የተሻለ ነው። መንፈስ ቅዱስ ሆይ ና፤ በኃይልህ ሙሉን፤ ፍሬዎችንም በውስጣችን አፍራ። በዚህም ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ፤ ጌታ እና የዓለም አዳኝ መሆኑን ዓለም ትወቀው (ዮሐ. 17:21)። አሜን።